

Slovo starosty

Vážení prušánečtí spoluobčané, půlrok je za námi, začíná léto – doba prázdnin a dovolených. Investiční akce naplánované na rok 2012 máme už z větší části splněny. Jedná se o dobudování chodníků, rekonstrukci vozovky v ulici Krátká a Kopeček, kanalizaci v ulicích Koncová a Lomená, a rekonstrukci komunikace v ulici Lomená. Všechna díla dohromady z hlediska financí představují částku 7,5 milionu korun.

Dále se podařilo zrealizovat dětské hřiště pro naše nejmenší, včetně odpočinkové zóny pro maminky.

Ještě během prázdnin je potřeba postavit nové přičky ve sborovně a kancelářích ZŠ.

V rámci dotačních titulů jsme z rozpočtu JMK obdrželi 400 tisíc korun pro Sbor dobrovolných hasičů na nákup nového dopravního automobilu. O způsobu doplacení zbývající částky ceny automobilu, která činí celkem jeden milion korun, bude rozhodovat Zastupitelstvo obce. Z rozpočtu JMK máme zažádáno o příspěvek na kanalizaci v ulici Lomená. Stále ještě čekáme na dotace z Fondu dopravní infrastruktury na cyklostezku Prušánky – Josefov, z operačního programu Životní prostředí na dotace na akci „Kulturní dům Prušánky“. Tyto stavby jsou s přesahem do příštího roku, takže po stránce finanční by nás letos nezatěžovaly.

V měsíci září dojde konečně k výstavbě dvou protipovodňových hrází na potoku Lúčnica, financovanou Pozemkovým úřadem, potažmo Ministerstvem zemědělství. Podle smlouvy o dílo by tato stavba měla být dokončena za jedenáct týdnů.

Práce je až nad hlavu: se sečením, úklidem veřejného prostranství, čištěním kanalizace - hlavně kanalizace v okolí čerpací stanice, se kterou se nic nedělalo od doby, kdy byla nová.

Jak jsem už v úvodu naznačil, doba prázdnin a dovolených začíná, přeji Vám, vážení spoluobčané, slunečné, klidné a ničím nerušené letní dny a měsíce, plné pohody a radosti.

Jan Prčík, starosta obce

Informace místostarosty

Vážení občané,

dovolte mi krátké zamyšlení nad probíhající diskuzí na obecních stránkách, týkající se práce a vytíženosti zaměstnanců Obce.

Snesla se kritika na čistotu, údržbu zeleně, vytíženosti, alkohol i počet zaměstnanců. Netvrdím, že je všechno v nejlepším pořádku, ale nemůžu nechat bez povšimnutí některé komentáře, se kterými nemůžu souhlasit.

Naše zeleň není v nejlepším stavu a za poslední období dostala několik těžkých úderů. Nejdříve ji devastovala rekonstrukce plynového vedení, následně rekonstrukce chodníků, velké sucho (za ½ roku napršelo jen 40 mm), a na oslabeném porostu se podepsala také zima. Během letošního roku se budeme snažit dosadit chybějící rostliny a dát vše do pořádku. Ohledně travnatých ploch vznikají problémy, kdy lidé již nechtějí tyto plochy udržovat. Přitom však nikomu nedělá žádných problémů dlouhodobě využívat těchto ploch pro ukládání materiálů všeho druhu, nebo denního parkování svých vozidel.

Naše technika byla možná dostačující někdy před patnácti lety, ale pro dnešek je absolutně nevyhovující jak pro údržbu zeleně, tak pro svoz odpadů či jiné pracovní činnosti.

Nedávno se ukončily hlavní stavební činnosti a provedla se očista státních a místních komunikací. Momentálně se zpracovává projekt na dotace „ Snížení prašnosti v Obcích“ přes Životní prostředí. Doufejme, že nám náš záměr vyjde a získáme stroj nejen na údržbu

komunikací.

Pokud se zamyslím nad vytížeností zaměstnanců, tak jsem jako občan, který donedávna nebyl znalý poměrů, zastával názor „že mají pohodu“. Dnes vím, že přes sezonu toho mají až nad hlavu. Možná si ani neuvědomujeme, kolik činností pracovníci provádí jako třeba: svoz tříděného odpadu a drobných skládek po některých spoluobčanech, příprava a úklid po všech akcích (Nechory, park, hody ...), sečení trávy i v největších vedrech!!! na přibližně sedmi hektarech jen v obci a blízkém okolí, pravidelné čištění nátoků na ČOV, čerpací stanice a jejího potrubního systému (včetně čištění čerpadel), údržba rozhledny na Poddvorově, letos úprava a setí trávy na ulici Hodonínská (donedávna bez vody rostly jen plevele), dětské hřiště, zeleň (plevele, ořez a stříhání, škůdci), recyklační plocha, dvůr odpadů a mnoho dalších úkolů. V těchto pár lidech toho je opravdu dost a další pracovníky přijímat nemůžeme. Jakou práci jim dáme přes zimu?

Raději vybavme strojový park tak, aby se všechno stihlo včas. Potřebujeme jiný traktor s normálním vlekem a mulčovačem, samochodnou sekačku, zametací stroj i pro zimní údržbu chodníků. Pak se situace podstatnělepší.

Na závěr chci poděkovat Vám všem, kteří se aktivně podílíte jakýmkoli způsobem na údržbě pořádku a čistoty v naší obci. Jsou ulice nebo jejich části, kam zametací vůz vůbec nemusí.

Václav Polách
místostarosta

KRÁTCE Z OBSAHU:

SLOVO STAROSTY

INFORMACE MÍSTOSTAROSTY

ZPRÁVA HLAVNÍ ÚČETNÍ

INFORMACE ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

Z ČINNOSTI ZŠ

Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

SPORT

KUŽELKY

ŠACHY

FOTBAL

CVIČENÍ S NEJMENŠÍMI

SETKÁNÍ OBCÍ NA KUŽELNĚ

Z ČINNOSTI SKAUTU

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY MLÁDEŽE

Z ČINNOSTI SDH

KSČ O ZÁJEZDU DO BELGIE

SENIORŮ NA VÝLETĚ A NA DOVOLENĚ

KULTURA

INFORMACE Z KNIHOVNY

FOLKLORNÍ KROUŽEK

INFORMACE O FOCENÍ V KROJI

STÁTNÍ "DVOJSVÁTEK"

ČTEME Z PRUŠÁNECKÉ KRONIKY

SETKÁNÍ SEDMDESÁTNÍKŮ

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

INZERCE

Jak jsme utráceli za prvních pět měsíců v letošním roce

Zatím jsme utratili celkem

9 527 282,57 Kč

Z toho jsou významné položky na běžný provoz obce:

Platy zaměstnanců a zastupitelů	1 718 780,-
Odvody z mezd – sociální a zdravotní odvody	535 780,-
Energie – plyn, voda, elektřina	337 165,37
Úroky z úvěrů	115 675,-
Příspěvky Základní škole	1 097 216,-
Tělovýchovná jednota	126 745,-
Sbor dobrovolných hasičů	83 404,-
Služby - vývoz odpadů, kulturní akce, provoz OÚ, DPS, údržba obce aj.	946 649,-
Materiál	136 916,-

Náklady na stavební práce:

Chodníky v obci, komunikace kopeček	767 824,-
Kanalizace	253 600,-
Veřejné osvětlení ul. Moravská	300 000,-
Částečná úhrada za inž. sítě v ulici Moravská (nová výstavba RD)	1 500 000,-
Dětské hřiště	169 895,-
Bezdrátový rozhlas	126 413,-
Výkup RD č. 50 v Cacardově	70 761,-

Splátka úvěrů

1 234 960,-

hlavní účetní Jindra Hamrová

Informace odpadového hospodářství

Kde a jak se mohou obyvatelé Prušánek zbavit vysloužilých elektrospotřebičů

Domácnosti se mohou vyřazených elektrospotřebičů zbavit zdarma na některém z míst zpětného odběru, která k tomuto účelu byla vytvořena. Je přitom ale nezbytné splnit jednu základní podmínku: spotřebiče musejí být kompletní, tedy nerozebrané.

V takovém případě hradí další nakládání s nimi výrobci a dovozci prostřednictvím kolektivních systémů, které založili.

Tato výhoda se ale nevztahuje na elektrozařízení, kterému již někdo odmontoval důležité části jako např. motor, kompresor, topné těleso, buben, plášť apod. Demontáž a zpracování elektrospotřebičů je činnost zákonem určená pouze osobám s příslušnými oprávněními. Takové výrobky je nutné považovat za odpad a náklady spojené s jejich odstraněním jdou k tíži obci. Promítají se tedy do poplatků, které platíme my všichni!

Vyřazené spotřebiče z Vašich domácností můžete zdarma odevzdávat na těchto místech:

Sběrný dvůr obce Prušánky, otevírací doba:

úterý 15:30 – 18:00

čtvrtek 15:30 – 18:00

sobota 8:00 – 12:00

Malý kontejner na drobný elektroodpad je v naší

obci umístěn ve sběrném dvoře.

Staré spotřebiče žijí díky recyklaci dalšími životy

Vyřazená pračka váží – řekněme – padesát kilogramů. Mohlo by to znamenat padesát kilo odpadu. Smyslem recyklace vysloužilých spotřebičů je ale něco jiného: v co největší míře znovu využít veškeré materiály, které se z nich podaří při zpracování získat.

Když se tedy na starou pračku podíváme z tohoto pohledu, vidíme ji jinak: 20 kilogramů železa, 10 kilo plastů, zbytek závaží v podobě betonu. Podobně je to u dalšího typického velkého spotřebiče, který nechybí prakticky v žádné české domácnosti, u chladničky. I její recyklaci se dá získat kolem 20 kil železa, plastů je průměrně 16 kilogramů.

Zájem o takto získané materiály jako o druhotné suroviny se samozřejmě u různých zpracovatelů liší. Zejména pro hutě znamená železo přidané do tavby spolu se železnou rudou velmi významnou úsporu energie.

Když tuto úsporu převedeme do srozumitelnější řeči „domácího šetření“, můžeme si ji představit například takto: recyklace obyčejné žehličky ušetří tolik energie, kolik za celý měsíc spotřebuje průměrně velká lednička.

Staré plasty, nové výrobky

O něco složitější je to s plasty. Přesto se i ty dají velmi dobře znovu využít. Ze starých spotřebičů tak mohou vzniknout dejme tomu zatravnovací dlaždice.

Dlažba má pevnost tradičních povrchů, jako je beton nebo živичné směsi, a zároveň umožňuje zachovat přirozený travnatý ráz krajiny. Hodí se pro parkoviště, příjezdy ke garážím, odstavné plochy, chodníky, cesty a kolejiště, ale i jízdní, výběhy pro koně a další plochy.

Zatravnovací dlažba se vyrábí z plastového recyklátu se zásadním podílem polyetylénu, který se získává z průmyslových i komunálních odpadů a obalů.

Případná likvidace výrobků z recyklátu je také velmi šetrná – materiál je totiž znovu stoprocentně recyklovatelný.

Ani další výrobce by se bez plastového recyklátu ze spotřebičů neobešel - lisuje z něj poklice na kola automobilů. Každý nový výrobek obsahuje asi 30 % plastů ze starých spotřebičů.

Většinu recyklátu zajišťují spolehliví dodavatelé ze zemí Evropské unie. Patří mezi ně i čeští zpracovatelé elektroodpadů, kteří recyklují velké spotřebiče vysbírané kolektivním systémem ELEKTROWIN.

PUR-pěnu používají nábytkáři i stavbaři

Patrně nejširší uplatnění mají plasty vytěžené ze starých spotřebičů při výrobě polyuretanu. Ten se ve formě PUR-pěny využívá v mnoha odvětvích od stavebnictví přes nábytkářskou výrobu až po automobilový průmysl.

Stavbaři znají recyklované polyuretany zejména jako plnivo pro tepelně izolační omítkové směsi. Materiály s PUR-pěnou jsou vhodné nejen jako finální omítky u novostaveb, ale i pro dodatečné zateplení a revitalizaci starších rodinných domů.

PUR-pěna je dnes také základním materiálem při výrobě matrací pro spaní, kde nahradila molitan. Tvoří pevnou a spolehlivou výztuž sedacího nábytku v domácnostech i sedaček v nově vyráběných automobilech.

PUR-pěna ale splňuje nejpřísnější kritéria i z hlediska zdravotního, proto je její tvrdá varianta takřka výhradním tepelným izolantem v potravinářském průmyslu – v pivovarech či mlékárnách.

Tak co, pořád si ještě někdo myslí, že vysloužilé spotřebiče nemá cenu odevzdávat na sběrná místa, aby se o ně mohli postarat odborníci?

Více na www.elektrowin.cz.

Z činnosti ZŠ

SLUNÍČKO NA PRÁZDNINY?

Kdo z nás by si to nepřál... Po deštivém konci jara by se slunné dny na dovolené a prázdniny moc hodily. Na zvraty počasí už si pomalu zvykáme. Někdy nám však nepřízeň počasí může pokazit víc, než jen některou ze školních akcí... Z těch, které proběhly v posledním čtvrtroce, se to (naštěstí) žádné netýkalo.

Po uzavěrci předchozího Zpravodaje proběhly u nás ve škole ještě v závěru března tři akce.

První akcí byl výukový pobyt s ekologickým zaměřením pro 5. třídu v jednom ze středisek ekologické výchovy – Jezírko v Brně-Soběšicích. Více o pobytu se dočtete z příspěvku samotných žáků 5. třídy.

Tou druhou byla recitační soutěž pro děti z I. stupně. Soutěžící byli rozděleni do 3 kategorií: zvláště 1. třída, 2. - 3. třída a 4. - 5. třída.

Za prvňáčky si nejlépe vedli: Natálka Bílíková, Tereza Filipovičová a Adam Kujka. Ve druhé kategorii bylo velmi těžké rozhodování a tak bylo oceněných více: Klárka Kolibová, Sebík Maděryč,

Tereza Imrichová, Katka Penčáková, Simonka Flajžíková a Honza Bušek. V nejstarší kategorii byla oceněna pouze děvčata a to: Petra Kolibová, Kamila Zvědělíková a Katka Švastová. Všem oceněným ještě jednou děkujeme za snahu a odvalu a přejeme v dalším ročníku opět úspěšné vystoupení.

Tou třetí akcí byla Noc s Andersemem, která proběhla 31.3. O průběhu Noci se více dočtete od přímých účastníků ze 4. třídy v samostatném příspěvku.

Plavecký výcvik pro 2. a 3. třídu byl zahájen 3.4. a jeho ukončení bude 19.6. Základům plavání se při tomto výcviku naučí většinou všechny děti. Do života je to pro ně hodně důležitá dovednost, která mnohdy může zachránit i život. Jsme rádi, že se tohoto výcviku účastní většina žáků obou ročníků. O náklady na výcvik se dělí rodiče (cestovné), škola – s podporou zřizovatele (nájem bazénu) a ministerstvo (náklady na lektory plavání).

Osvědčené a zajímavé jsou pro žáky projektové dny. Takovým projek-

toým dnem si prošli jak naši osmáci, tak deváťáci. Kluci a děvčata z 8. třídy se vžili do období života Boženy Němcové. Devátá třída si zkusila připravit téma 30. léta, nástup fašismu a židovská otázka v našich zemích. Oba projektové dny se žáky připravila a realizovala paní učitelka Vanda Bušková.

V polovině dubna se seznámila 6. a 7. třída v rámci Tvořivých dílen v Hodoníně s různými lidovými řemesly. Na 30. dubna jsme přesunuli Den Země. Tentokrát měl pro I. stupeň podobu cvičení v přírodě s pozorováním rostlin a živočichů a nejrůznějšími pohybovými aktivitami. Část dětí zavítala i do Josefova, kde byla opět možnost využít skvělé josefovské dětské hřiště. Děkujeme i za tuto možnost. Starší žáci se věnovali zvelebování prostředí školy – natíraly se lavičky a stoly do učebny v přírodě, dokončoval se „hmatový chodník“ a upravovala se zeleň v areálu školy. Tyto úpravy byly směřovány k auditu ze strany ekologického centra Tereza, které hodnotí Ekoškoly, které získaly již svůj titul. Je

důležité a též věci cti tento titul po dvou letech obhájit. Nám se to letos povedlo. Pro dekret o titulu jsme si jeli 14.6. do Prahy na právnickou fakultu.

Tak je zde namísto poděkovat za úsilí členům školního ekotýmu, zaměstnancům školy, našim žákům i dospělé veřejnosti, která naši snahu podporuje (např. sběrem hliníku, drobných elektrospotřebičů i za nápady). Hlavní tíhu organizace a odpovědnosti nesla paní učitelka Miloslava Kurková, které tímto moc děkuji. Věříme, že se naše snaha setká s odezvou nejen u našich žáků, ale stane se běžnou součástí života našich domácností – přemýšlet ekologicky, šetřit materiály a energií, využívat vše náročně vyrobené a hledat možnosti recyklace u věcí již nepotřebných ...

Začátkem května se naši tři reprezentanti z 9. třídy (Klára Poláchová, Nikola Řehánková a Filip Hunkař) zúčastnili krajského kola zeměpisné soutěže v Brně. V základní kole se utkali se svými vrstevníky z dalších 9. tříd a odpovídajících tříd víceletých gymnázií. I v takové konkurenci se neztratili. Poděkování patří nejen jim, ale i paní zástupkyni Růženě Juráňové, která je připravovala.

Region Podluží pořádá již tradičně setkání dětí našeho regionu s jejich vrstevníky z některého z přilehlých regionů. Minulý projekt byl společný s dětmi ze Slovenska, tentokrát bylo naše setkání posíleno o účastníky z regionu Krumlovsko - Jevišovicko. Děti se setkaly u rozhledny Na Podluží, kde plnily nejrůznější úkoly (příroda, historie a tradice regionu, výtvarné činnosti). Akce proběhla 18. května a následně na ni navazuje setkání ve Vedrovicích u Moravského Krumlova (21.6.). Za naši školu se účastnili: Voj-

ta Pospíšil a Míša Tučková z 5. třídy a Lukáš Zvědělík ze 6. třídy.

V rámci přípravy na volbu povolání navštívili žáci z 8. třídy 21. května Úřad práce v Hodoníně. Zde se měli možnost dovědět něco blíže o předpokladech pro různá povolání, vyzkoušet si záběr svého profesního zájmu, aby se mohli pak zaměřit na výběr školy či učiliště po ukončení základního vzdělávání.

Naši šestáci absolvovali svůj výlet v podobě třídního pobytu s výukovými prvky v ekocentru Pálava v Mikulově. V rámci programu zajeli i do Lednice. O jejich zážitcích se jistě více dozvíte od přímých účastníků v samostatném příspěvku.

Na závěr května připadlo focení tříd. Počasí nám celkem přálo a naši kluci a děvčata hýřili nápady na stylizaci při focení. Takže se některé třídy, zejména z II. stupně, projeví jako velmi tvůrčí a vtipné.

Začátek června je vždy ve znamení Dne dětí. Tak tomu bylo i letos. Pro své kamarády z I. stupně si připravili program naši deváťáci. Smíšené týmy z různých tříd plnily v areálu školy zajímavé úkoly a nakonec si všichni před školou i zatančili. Ani jim nevadilo, že už by jim končilo vyučování, prostě měli „přesčas“... Za zdařilou akci patří pořadatelům z 9. třídy naše uznání.

Pak už nastal čas výletů. Od 6. června se nám částečně „vylidnila“ škola. V tento den odjeli osmáci a deváťáci na Littner na již tradiční kurz Týmečky.

Současně vyjížděly děti z 1. a 2. třídy na svůj výlet do Zlína – Lešné. Po druhé vyučovací hodině vyrazily do Hodonína další dvě třídy – 6. a 7. třída nejprve do Galerie výtvarných umění a pak na besedu s olympioniky s názvem „Každý může být vítězem“.

V pátek 8. června se vypravili na svůj výlet kluci a děvčata ze 3. a 4. tříd. Jejich cílem byl hrad Veveří a brněnská přehrada. Program byl bohatý, počasí se drželo „zuby nehty“ – neboť byl zrovna Medard. Vrátili se v podvečerních hodinách spokojení, unavení a snad podle výletnického „nezmokli jsme, už jsme tu...“

V samotném závěru školního roku se ještě vydala 5. třída do Galerie v Hodoníně a doplnila svůj program také nahlédnutím do muzea. Děti ze 2. a 3. třídy zase zajímá problematika práce Policie a tak se 22.6. zúčastnili Dne s Policií ČR v Hodoníně.

Pěknou tečkou za školním rokem bývá též slavnostní „rozloučení s deváťáky“, kteří bývají přijati starostou obce v krásném prostředí obřadní síně. Zde se s nimi loučíme za naši školu a do „světa“ je vysílá pan starosta s přáním úspěšného zvládnutí další přípravy do života a s nadějí, že se nám všichni do obce vrátí.

A tak bych chtěla i já (za nás všechny učitele) popřát našim absolventům nejprve pěkné prázdniny a pak úspěšný vstup do nového prostředí, dobré vzdělávací výsledky a spoustu nových kamarádů.

Na každé letní prázdniny vypouštíme děti ze školy s přáním, aby si volna užily, nepotkal je žádný nepříjemný zážitek (ani zranění), a aby měly spoustu hezkých vzpomínek. Myslím, že podobné přání můžeme směřovat i rodičům. A samozřejmě bych ráda poděkovala všem pedagogům i provozním zaměstnancům, že ten nápor během školního roku zvládali a přeji jim příjemnou dovolenou k načerpání nových sil.

Poděkování patří jistě i našemu zřizovateli a našim podporovatelům - již tradičně a dlouhodobě Petru a Zdeňkovi Zálesákovým zejména za dopravu materiálu.

Tak s odvahou a nadějí – ať je červenec a srpen pro nás všechny hezký!

Alena Kristová
ředitelka školy

SPORTOVNÍ AKCE ŠKOLY

V rámci okrskových kol školních soutěží se zúčastnili naši žáci řady sportovních přeborů – především ve florbale, malé kopané, Coca Cola Školský pohár v kopané. Tradičně se zapojujeme do štafetového závodu na kolečkových bruslích O pohár starosty v Lužicích, zde se nám letos nepodařilo obhájit loňské a předloňské vítězství a pád jedné členky štafety nás odsunul na 3. místo. Přestože nám odešel silný a sportovně založený ročník loňské 9. třídy, všichni závodníci se moc snažili o co nejlepší výkon. Snad natrénujeme na další ročník.

V pondělí 28. a úterý 29.5. nás čekal opět atletický přebor Regionu Podluží v Lanžhotě. V pondělí závodili žáci z I. stupně – získali 11 medailí a celkově obsadili 5. místo, v úterý se dařilo našim starším reprezentantům a ti získali celkem 13 medailí. Taková úroda medailí nám zajistila krásné celkové 3. místo za Lanžhotem a Moravskou Novou Vsí. Nejúspěšnější byli Ondra Salajka z 9. třídy a Kuba Redek z 8. třídy – oba si odvezli po dvou zlatých!!! Gratulujeme!

V rámci atletických soutěží družstev (atletických oddílů) se neztratili ani mladší žáci v konkurenci s Hodonínem a Břeclaví – na první kolo jsme vyjeli v silné sestavě a Dominik Fojtík vyhrál hod míčkem a získal 2. místo ve vrhu koulí, Nicolas Hošmánek byl třetí v hodu míčkem a stejně tak ve skoku do dálky. Vojta Salajka byl třetí v běhu na 800m a Dalibor Kříž pátý na 300 m. Děvčat jsme měli méně a tak jejich bodový zisk byl slabší – tam byla oporou Katka Švastová a na body dosáhla i Klárka Omelková. Škoda, že druhé kolo bylo zároveň se soutěží v kopané a nemohli se zapojit naši „černí koně“, v tomto kole zachraňovali čest Radek Šeďa – 3. místo ve vrhu koulí a Dalibor Kříž 3. místo v běhu na 300 m.

Máme nevýhodu v tom, že naše málopočetné třídy nám neskýtají takovou zásobu sportovců jako na velkých městských či dokonce sportovních školách a všech školních soutěží se účastní stejní všestranně sportovně nadaní žáci. Pak se nesmí křížit termíny soutěží, protože nemůžeme obsadit vše. Za statečnost a ohromné nasazení v těchto sportovních soutěžích všem moc děkuji a věřím, že i v budoucnu budou takto vzorně reprezentovat školu i obec.

Letos jsme zkusili novinku – uspořádali jsme přebory mateřské školy pro předškoláky v atletickém trojboji. Pomoc při organizaci zajistili dva hoši a dvě děvčata z 9. třídy a samozřejmě doprovázející paní učitelky z MŠ. A tak 37 nadšených závodníků zápolilo ve skoku do dálky z místa, hodu míčkem a běhu (cca 50m). A už se nám rýsují nové sportovní talenty. Diplomy si převzali: Adam Veselý, Štěpán Salajka, Honzík Šimek, Karolínka Pšovská, Sašenka Mrákavová a Katuška Poláchová. Moc se na ně těšíme!

Alena Kristová

na stupních vítězů

NOC S ANDERSENEM

Noc s Andersenem jsme začali tím, že jsme se všichni sešli v pohodovně. Tam jsme byli rozděleni do různých skupin. Letos byla Noc s Andersenem zaměřena na tyto spisovatele: Boženu Němcovou, Josefa Čapka a Jiřího Trnku. Vedoucí skupinek dostali papírový hrníček, na kterém bylo napsáno, na jaké mají jít stanoviště. Potom se všichni rozešli na svá stanoviště, tam se plnily různé úkoly. Celkem bylo šest stanovišť. Například „stanoviště u Boženky“. Když jsme vystřídali tři stanoviště, byla přestávka, potom jsme dokončili zbývající tři stanoviště a rozešli se do svých tříd. Tam jsme si

nachystali spacáky a karimatky. Potom jsme si oblékli pyžama a šli vyčistit zuby. Všechny třídy spaly ve svých třídách, jenom čtvrtá spala v pohodovně. Lehli jsme si a děti, které si přinesly vlastní knížku, četli ostatním, když jsme byli unavení, tak nám četla paní učitelka.

Ráno jsme si sbalili věci a sešli se všichni v pohodovně, kde jsme Noc s Andersenem ukončili. Rozloučili jsme se a šli domů.

*Klára Omelková
a Natálie Mrlíková*

JEZÍRKO

Krásná příroda, les hned u plotu, hezké pokoje a spousta zábavy...

Takový byl výlet naší páté třídy na Jezírku. Moc jsme se tam všichni těšili. Začátkem března jsme na čtyři dny vyměnili školu za učebnu,

kde na nás čekaly zajímavé úkoly s ekologickými tématy. O těch nám povíдали naši lektoři Roman a Nicola. Zkoušeli jsme vybudovat ekologickou vesnici a rozhodovali, jak se v ní bude topit nebo svítit. Zkoušeli

jsme si vyrobit dřevěný mlýnek na vodu. Také jsme pekli opravdovou pizzu ve venkovní kamenné peci.

A ani víte, jak byla dobrá. Na Jezírku jsme zažili noční stezku odvahy i opékání špekáčků u tábo-

ráku. Líbila se nám i večerní módní přehlídka v pyžamech a soutěž ve skládání hlavolamů. Čas nám rychle uběhl a my jsme se museli chystat domů. Někteří z nás na Jezírku našli „noční“ odvalu, jiní si vyzkoušeli, co všechno ví o přírodě. Ale všichni, kteří jsme se tohoto pobytu zúčastnili, jsme si odvezli nezapomenutelné zážitky a nové, zajímavé zkušenosti.

žáci V. třídy

ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVA NA ZŠ

Den Země 30. 5. 2012

Na tento datum jsme s vedením školy domluvili v rámci Dne Země brigády v areálu školy.

A práce bylo opravdu dost. Prvňáčci a šestáci se věnovali školnímu poličku a umístili jmenovky k některým stromům kolem školy. Okopali, vypleli a pozalévali všechny rostlinky. Sedmáci zrenovovali hřbitov odpadků, osmáci začali opravu lavic v učebně v přírodě. Tu pak ještě dokončí žáci devátého ročníku v hodinách pracovních činností. No a devátáci se vyřádili při tvorbě hmatového chodníku. Obec nám zajistila vytvoření základu skupinou zedníků a žáci pak dodělali různé povrchy. Děvčata z osmé třídy se věnovala květinové výzdobě na chodbách školy. Žáčci prvního stupně udělali radost panu školníkovi vybíráním šišek z trávníku.

Pobytový výukový program v Mikulově

Ve středu 23.5. jsme se všichni sešli na točně v Prušánkách. S těžkými batohy na zádech jsme se vydali do Mikulova na tři dny pobytu s výukou v přírodě. Ubytovali jsme se na DDM. Ve 12 hodin jsme jeli autobusem do Klentnice. Odtud jsme se vydali do přírodní rezervace Děvín – Kotel – Soutěska. Šli jsme starou oborou, lesostepí až pod hrad Děvín. Tam jsme plnili úkoly, které měli prověřit naše znalosti z celé cesty Pálavou. Na hrad jsme se nepodívali, protože nás tlačil čas. Ještě ten večer jsme stihli projít zámeckou zahradu a vyšplhat na Svatý kopeček, odkud jsme pozorovali nádherný západ slunce.

Druhý den jsme si ráno koupili snídani a v 8 hodin jsme

již byli na cestě autobusem do Lednice. Po cestě od zámku na Minaret jsme pozorovali vodní ptáky – lysky, kachny, potápky, kormorány, čápy a volavky na hnízdech, kvakoše. Měli jsme možnost vyjít 302 schodů na Minaret. Odtud byl nádherný výhled do okolní krajiny. Pak jsme odjeli lodí k Janohradu. Cestou jsme pozorovali krajinu kolem Dyje. Od Janohradu jsme došli pěšky zpět k zámku a autobusem do Mikulova. Večer nás čekala procházka židovskou čtvrtí, návštěva Kozího hrádku a židovského hřbitova, kde nás provedla skvělá paní průvodkyně.

Poslední den jsme šli do lesa ke Svatému kopečku, kde jsme získávali znalosti o životě v lese. Poznávali jsme po hmatu stromy, hledali pobytová znamení lesních obyvatel.

A frčíme domů autobusy i vlakem. Všichni celí, unavení, ale spokojení.

Prezentace projektu

V pondělí 21.5. jsme jeli do Krásenska prezentovat naše celoroční snažení v projektu „Útěk do divočiny“. Ještě ve škole jsme si připravili prezentace, a ty jsme pak před ostatními účastníky předvedli. Organizátoři pro nás měli připravený výukový program v lese. Na závěr programu jsme posvětili pomazánku z jedlých rostlin, které jsme nasbírali. Někteří neměli odvalu ochutnat.

Titul Ekoškola

V letošním školním roce jsou to už dva roky, co se nám podařilo získat mezinárodní titul Ekoškola. Čekala nás tedy nemalá úloha tento titul obhájit. Zapojili jsme všechny síly, všechny žáky a také skoro všechny učitele, provedli analýzy našich úspěchů ve čtyřech oblastech, kterými se v projektu Ekoškola zabýváme, a to Voda, Odpady, Energie, Prostředí školy. To znamená, že se snažíme vylepšit v naší škole třídění odpadů, hlídáme spotřebu energií a vody, staráme se o vylepšování prostředí naší školy.

Na základě zprávy zasláné koordinátorkou projektu M. Kurkovou přijeli v úterý 15.5.2012 na naši školu dva zástupci tohoto mezinárodního projektu organizovaného Sdružením Tereza v Praze, aby provedli audit.

V těchto dnech jsme obdrželi zprávu, že audit byl úspěšný, a my jsme titul Ekoškola velmi zdárně obhájili. Ve čtvrtek 14.6. jelo osm zástupců Ekotýmu do Prahy na slavnostní převzetí titulu.

Chtěli bychom poděkovat všem, kteří se na realizaci tohoto projektu podílejí. Veliký dík patří také panu

starostovi a místostarostovi za velmi vstřícný přístup. Děkujeme.

*Za Ekotým M. Kurková
Odkaz na <http://www.zsprusanky.cz/eko-prusanky.rar>*

TÝMEČKY A VESMÍRNÍ LIDÉ

Počátek letošního června prožívali žáci osmého a devátého ročníku s velkým napětím. Nejenže páchali zkoušky celostátních srovnávacích testů z češtiny, angličtiny a matematiky, ale obávali se zejména o osud základny Littner, v jehož blízkosti propukl obrovský požár; a právě tam měli prožít svůj outdoorový kurz.

K velké radosti nám bylo potvrzeno, že můžeme přijet, a kurz s názvem Vesmírní lidé se tak mohl uskutečnit v plném rozsahu. Motivem kurzu se stala internetová stránka vesmírní lidé.

A dle tématu byly inscenovány i jednotlivé hry. Po nalezení CD účastníci zjistili, že jeden z korábů vesmírných lidí ztroskotal, že potřebuje šrouby a matice - a hrála se hra, jejímž úkolem bylo vyprodukovat množství šroubů a matic. A „pozemšťané“ běhali, sháněli suroviny, nelítostně proti sobě bojovaly jednotlivé korporace. Ony součástky byly pak využity v další hře, při které se děti přesouvaly po turistické značce do Bzence. Zde měly získat různé předměty sloužící k výrobě kosmického korábu a ten na místě sestavit. Tuto cestu absolvovaly v županech - typickém oděvu vesmírných lidí. Po návratu byl sestavený kosmický přístroj odprezentován; o jednom mluvili chlapci, o druhém dívky. Poznámka dětí z cesty: vešli jsme do obchodu a neměli ani korunu, na sobě župany, Aleš se zeptal, jestli by mu mohli dát izolepu, oni na to: na co ji potřebujete? Odpověď: stavíme vesmírný koráb, pán na to: daj jim ju, prosim řa.

Dále jsme se učili vesmírné i pozemské pozdravy, nazpívali s novým textem píseň Halelujah, vytvořili krásnou laserovou šou a noční tanec s bílými pruhy látky. Také jsme dabovali sekvenci ze seriálu Červený trpaslík, pokoušeli se navázat mezi sebou komunikaci jinými dorozumívacími prostředky než běž-

nými. Natačeli vzkaz pozemšťanů do vesmíru, vytvářeli pomocí těl DNA, řešili sociodrama na téma v krytu a ohrožení civilizace, převlékali se do kostýmů, jež sami vytvořili na téma mimozemské civilizace i s náležitým komentářem. Byly uskutečněny vysoké lanové aktivity.

I poslední hasiči, kteří zde ještě zůstali, nám pomohli program dotvořit, udělali nám pěnu, poskytli reflexní mávátka na přivolávání vesmírných civilizací a dokonce byly zapůjčeny i speciální hasičí obleky. Milan Šimek nám na závěr předvedl své ohňové představení.

A pokud někoho zajímá, proč bylo zvoleno téma vesmírných lidí a navazování kontaktů s jinými civilizacemi, tak proto, že u toho platí to samé, jako u navazování nových kontaktů mezi lidmi - mít otevřené srdce, ale nenechat přitom spát rozum.

Závěrem bych chtěla poděkovat panu P. Zálešákovi za odvoz materiálu na Littner a našim skvělým instruktorům Luce Maděryčové, Báře Kolibové a Milanovi Šimkovi za skvělou spolupráci.

*Za Týmečky
Vanda Bušková*

vesmírní lidé

Z naší školičky

AHOJ, LÉTO!

Hurá léto, už je tady, poběžíme do zahrady. Obsadíme všechna hřiště, parky, lesy, koupaliště. Půjdeme vstříc prázdninám, horám, lesům, nížinám. Rozezní se kolem nás: „Ahoj léto – jsi tu zas!“

A je to tady. Školnímu roku se už „krátí dech“. Dny zbývající do hlavních prázdnin se dají lehce spočítat a je tu čas závěrečného bilancování. Ve školním roce 2011-2012 se 1. září otevřely v naší školice čtyři třídy, do kterých nastoupilo v průběhu roku 86 dětí. Každý rok se snažíme našim dětem nabízet množství netradičních činností a aktivit. Naštívilo nás několik divadelních společností s klasickými i naučnými pohádkami, kouzelníci a dětská show se zvířaty. Děti si prověřily své znalosti písniček a hudebních nástrojů na hudebním koncertu, ke svátku Tří králů jsme navštívili jesličky v našem kostele, uskutečnili jsme řadašňokový průvod masek a nezapomněli jsme ani na knihovnu a čističku odpadních vod. Na „Den země“ jsme uklidili celou naši zahradu a vytrídili odpadky, tak jak to dělají správní ochránci přírody. Samozřejmě nesměl chybět „čarodějny rej“ a vítání jara. Svou „troškou do mlýna“ jsme přispěli hezkým sportovním dopolednem na „Den dětské obezity“, které pro nás připravily děti ze základní školy. Hezkou akcí bylo též kreslení na chodníku před obecním úřadem a vystoupení pro naše seniory. Předškoláci si prohlédli družinu a 1. třídu ZŠ a vyzkoušeli si, jaké to bude, až budou sedět ve školních lavicích. Absolvovali jsme návštěvu Ekocentra v Hodoníně s vánočním

a jarním programem a samozřejmě tradiční výlet předškoláků, tentokrát do zoologické zahrady v Brně. Do Brna jsme jeli ještě jednou

a to na pohádku do divadla Radost. Počasí nás pozlobilo při oslavě MDD, kterou jsme museli malinko odložit, ale věříme, že naše „cesta za pokladem“ s opékáním špekáčků se nám do konce školního roku určitě vydaří. Společné akce s rodiči začaly „Dýňobraním“, následovala mikulášská besídka a besídka pro maminky k jejich svátku.

No a teď už nás čeká jenom rozloučení s našimi předškoláky a můžeme jít „vstříc prázdninám“! A na závěr vám chci dopřát několik „perliček“ od našich dětí, ať se usmíváte jako to letní sluníčko.

Bojíš se pavouků?

Patriček H. „Jo, já se bojím tarantule nebo sklípkanu, no zkrátka tych masožravých, jako je třeba johana, tak tych se nebo-

jím.“

Martínek I. „U nás je jeden pavouček, ale my ho tam necháváme, protože nosí štěstí“.

Kristýnka D. „Náš tatínek má dvě DVD s pavoukami a já se jich vůbec nebojím“.

Lukášek M. „Pavouků ať se nikdo nebojí, protože honí muchy.“

Tomášek M. „Nám mravenci dělali kopce v trávníku“.

Pomáháte doma s vařením?

Emička P. „Já dělám u babičky Helenky guliváry, nebo jí rozbím vajíčka“.

Michálek K. „Já pomáhám všechno mamince i tátovi, akorát neumývám nádobí, protože to neumím.“

Jiříček V. „Já pomáhám mamce dělat krájance.“

Sandříčka CH. „Já vařím s maminkou rajskou polévku a krájám brambory.“

Martínek I. „Já zabaluju buchtičky s povidlama.“

Co bys zakázal dospělým?

Patriček H. „Já bych jim chtěl zakázat, aby nejezdili nikam na dlouho, třeba na školení, nebo na spinning“.

Martínek I. „Aby mě tak skoro nebudili. Když já mám ty nejšladší sny, tak oni mě probudí uprostřed toho snu.“

Jaké se vám líbí květinčky?

Lukášek M. „My sme byli s maminkou a s tatínkem na procházce a tam byly v travičce bílé květinčky.“ Učitelka: „A jak se jmenovaly?“ *Lukášek M.* „Bílenky.“

Lukášek V. „Já mám rád tulipány a narcis, protože mají žlutou barvu.“

Sandříška Ch. „Mám ráda pampelišky, protože mám od nich žlutý nos.“

Kam pojedete na dovolenou?

Tomášek T. „My pojedeme na Moravsku.“

Sandříčka Ch. „Já budu na chatě přespávat na tej vrchní posteli.“

Kristýnka D. „Mamka mě nedovolila jet na dovolenou, protože pčikam a kašlam.“

Anetka K. „Já pojedu s mamkou, tatškou a Adámkem, tam budu velké schody a my tam spinkáme. Tatka venku pracoval a mamka seděla a vůbec nic nedělala. A tatka řídil a maminka né, protože my máme enom jeden volant.“

Petríček P. „My sme byli na dovolené a měli sme šedé auto a to se odralo a tak sme to nechali odrané a jeli sme do myčky.“

Lukášek M. „My jedeme daleko do moře a tam bude takovej velkej dům a my tam budem spat a budu tam rejnoci a žraloci.“

Lukášek V. „My pojedeme na nějaký výlet a do Chorvatska.“

Matýšek M. „My taky jak Lukášek.“

Tomášek M. „Mě to naši neřekli.“

Karolínka Z. „My pojedeme za Ježíškem.“

Neznám nic krásnějšího, než tyto dětské odpovědi. Tak ještě dvě poslední a potom už přeji všem krásné léto a krásné prázdniny.

Štěpánek S. „Já až budu mít 17 roků, chcu byt bohatý a sval-

natý.“

Honzík J. „Já sem slyšel, že když drak pije slivovicu, chrlí oheň.“

Radka Šůrková, vedoucí učitelka

Sport

TJ PODLUŽAN PRUŠÁNKY ODDÍL KUŽELEK SEZÓNA 2011-2012

Tato sezóna byla pro celý oddíl v jeho historii ta nejspěšnější a snad ne na posledy.

Družstvo hrající prvním rokem divizní soutěž ve složení Zdeněk Hosaja, Radek Horák, Antonín Pihár, Zdeněk Zálešák, Stanislav Zálešák a Stanislav Esterka ml. si jako nováček počínal nadmíru dobře, a třetí místo v tabulce je překvapení jak pro soupeře tak pro nás samotné taky. Před začátkem soutěže jsme chtěli hrát klidný střed tabulky, ale nakonec z toho bylo pěkné umístění a to jsme ještě atakovali druhou příčku zaručující baráž o postup do III. ligy. Na tuto soutěž bychom si i docela věřili, ale už bychom nemohli hrát u nás na naší kuželně, ale někde v pronájmu na čtyřdráhové kuželně. A to je jako bychom hráli všechny zápasy venku.

B družstvo hraje krajský přebor a tento ročník byl pro ně docela těžký a složitý. Po docela rozpacitém začátku soutěže bylo na posledním místě a až na konci se mu podařilo z něho odpoutat a zachránit tuto soutěž i na příští rok. Družstvo nastupovalo v sestavě Alena Kristová, Pavel Flamík, Stanislav Esterka st., Jiří Lauko, Libor Zvědělík, Michal Pálka, Aleny Zvědělíková a Jaroslav Polách.

C družstvo jako nováček krajského přeboru zvládlo soutěž v rámci jejich možnosti a moc dobře. Celou dobu se pohybovalo ve středu tabulky a předvádělo pěkné výkony. Hráči spoléhali především na naši kuželnu, kde hráli dobře a využívali domácího prostředí k zisku důležitých bodů. Hráli ve složení Petr Koliba, Milan Šimek, Michal Šimek, Martin Tesařík, Jiří Novotný, Václav Polách a Tomáš a Jarek Šerákovi.

Dorost hraje druhým rokem ve složení Jitka Šimková, Sára Zálešáková, Jan Zálešák, Petr Šopík a Petr Fojtík. Krajský přebor odehráli jen s dvěma porážkami a zaslouženě si vybojovali první místo v soutěži s právem účasti na závěrečném turnaji o přeborníka Jihomoravského kraje hraného v Blansku. Na tomto turnaji opět prokázali, že jim v soutěži první místo patří právem, a i tady zvítězili s velkým náskokem a získali tak titul přeborník Jihomoravského kraje. Pro jejich pěkné a kvalitní výkony byli Sára Zálešáková, Jitka Šimková a Jan Zálešák vybráni svazem reprezentovat Jihomoravský kraj na Májovém turnaji dorosteneckých družstev konaném v Pelhřimově. V počtu čtrnácti krajů se nakonec umístili na 3. místě, což je pěkný výsledek a pěkná vizitka pro náš oddíl i pro děcka samotné.

Všem patří velký dík za skvělou sezónu a umístění jak v domácích soutěžích, tak v jednotlivcích na mistrovství

krajů a na mistrovství republiky, kde jsme měli tento rok tři naše zástupce. Zdeněk Hosaja se v turnaji seniorů umístil na pěkném 20. místě, Alena Kristová v seniorkách skončila na 48. místě, a Zdeněk Zálešák na mistrovství dvojic se spoluhráčem Ludkem Rychnovským z Ratíšovic skončil na 12. místě. Je to pěkná reklama pro nás kuželkáře. Proto se nás všude ptají, když někde přijedeme hrát, jak to, že tak dobrý oddíl s tak kvalitní mládeží nemá čtyřdráhovou kuželnu. Větší kuželna by se hodila jak pro náš oddíl tak hlavně pro širokou kuželkářskou veřejnost, která by ji určitě hojně využívala. Vždyť máme u nás velkou amatérskou základnu, kterou tento sport hodně baví.

Všem kuželkářům bych chtěl poděkovat za skvělou sezónu 2011-2012 a do té nové popřát aspoň stejné úspěchy jako loni.

Další informace na www.kuzelkyprusanky.cz

Za oddíl kuželek
Zálešák Zdeněk

Konečná tabulka: DOROST

1.	TJ Podlužan Prušánky	22	20	0	2	1214	40
2.	TJ Sokol Vracov C	22	19	0	3	1202	38
3.	TJ Lokomotiva Valtice	22	17	2	3	1217	36
4.	SK Kuželky Dubňany	22	14	1	7	1149	29
5.	TJ Sokol Vracov A	22	14	1	7	1156	29
6.	TJ Sokol Mistřín A	22	10	1	11	1118	21
7.	KC Hodonín	22	8	3	11	1124	19
8.	SK Baník Ratíškovice A	22	5	4	13	1064	14
9.	KK Jiskra Čejkovice	22	4	4	14	1138	12
10.	TJ Sokol Mistřín B	22	2	6	14	987	10
11.	TJ Sokol Vracov B	22	4	2	16	1029	10
12.	SK Baník Ratíškovice B	22	2	2	18	1037	6

Konečná tabulka družstvo A:

1.	TJ Sokol Brno Husovice B	26	20	24	42
2.	TJ Lokomotiva Valtice	26	17	27	36
3.	TJ Podlužan Prušánky	26	16	19	33
4.	SK Baník Ratíškovice B	26	15	110	31
5.	KK Mor. Slávia Brno C	26	14	111	29
6.	TJ Sokol Brno IV	26	13	112	27
7.	TJ Sokol Luhačovice B	26	13	013	26
8.	TJ Zbrojovka Vsetín	26	12	212	26
9.	KK Rostex Vyškov B	26	12	212	26
10.	KK Jiskra Čejkovice	26	13	013	26
11.	KK Orel Telnice	26	10	115	21
12.	TJ ČKD Blansko C	26	9	017	18
13.	TJ Jiskra Otrokovice	26	7	019	14
14.	KK CAMO Slavičín B	26	4	121	9

Konečná tabulka družstvo B+C

1.	SK Kuželky Dubňany B	26	25	0	1	50
2.	TJ Sokol Mistřín B	26	22	1	3	45
3.	KC Hodonín	26	18	1	7	37
4.	TJ Jiskra Kyjov	26	16	3	7	35
5.	TJ Sokol Vážany	26	13	3	10	29
6.	TJ Sokol Šanov	26	9	4	13	22
7.	SK STAK Domanín	26	11	0	15	22
8.	TJ Sokol Vracov B	26	9	3	14	21
9.	TJ Podlužan Prušánky C	26	9	3	14	21
10.	SK Kuželky Dubňany C	26	9	2	15	20
11.	TJ Sokol Mistřín C	26	9	0	17	18
12.	TJ Lokomotiva Valtice B	26	6	3	17	15
13.	TJ Podlužan Prušánky B	26	7	1	18	15
14.	TJ Sokol Vracov C	26	7	0	1	14

né 8. místo (kdy ovšem do posledního kola bojovalo o udržení v soutěži). Je nutné podotknout, že se naše družstvo pasovalo do role jakéhosi „Jánošíka“, kdy prohrávalo s mužstvy, které skončily až za ním, ale bralo body mužstvům z horních pater tabulky. Vynikající sezónu odehrál Jirí Marek, který získal 7b z 8 možných.

Závěrečná tabulka:

1.	ŠK Staré Město B	33b
2.	ŠK Lokomotiva Brno B	27b
3.	ŠK HPM TEC Hustopeče	19b
4.	Slavia Kroměříž B	18b
5.	TJ Sokol Šumperk	16b
6.	TJ ŠK Veselí nad Moravou	15b
7.	Spartak Adamov	15b
8.	TJ Podlužan Prušánky	12b
9.	ŠK Staré Město C	12b
10.	SK Boršice	10b
11.	ŠK Zlín C	7b
12.	TJ Sokol Hošťálková	7b

B mužstvo – Okresní přebor Hodonín I. třídy

Naše „B“ mužstvo se umístilo na celkovém 2. místě za vítěznými Šardicemi a zároveň si tím vybojovalo postup do krajského přeboru II. třídy. Nejvíce bodově přispěli: Radek Dryšl 6,5b, František Schottl 5,5b, Radek Šimek 5,0b a František Dryšl 4,5b.

Závěrečná tabulka:

1.	Šardice	24b
2.	Prušánky B	18b
3.	Domanín	16b
4.	Hodonín B	16b
5.	Dubňany	15b
6.	Veselí C	11b
7.	Strážnice	8b
8.	Kyjov B	8b
9.	Ježov	7b
10.	Kněždub	5b

ŠACHOVÝ ODDÍL TJ PODLUŽAN PRUŠÁNKY V SEZÓNĚ 2011/2012

Šachový oddíl může být se svými výsledky v uplynulé sezóně spokojen. „A“ družstvu se podařilo udržet 2. Ligu E, „B“ družstvo vybojovalo postup z okresního do krajského přeboru a „C“ družstvo hrálo také vcelku dobře.

A mužstvo – 2. Liga E

„A“ družstvo obsadilo nakonec v této soutěži pěk-

C mužstvo – Okresní přebor Hodonín II. třídy

Naše „C“ mužstvo se umístilo na celkovém 3. místě. Nejvíce se bodově dařilo těmto hráčům: František Dryšl 7,0b a František Schottl 4,0b.

Závěrečná tabulka:

1. Hodonín C	21b
2. Vacenovice	20b
3. Prušánky C	15b
4. Ždánice	10b
5. Domanín B	10b
6. Dolní Bojanovice	3b

ŠACHOVÝ KROUŽEK

Šachový kroužek navštěvuje v průměru 10 dětí. V uplynulé sezóně se žáci zúčastnili několika turnajů a to okresního přeboru základních škol v Hodoníně, kde nás reprezentovali Martin Hlaváček, Antonín Vávra, David Hnátek a Štěpán Omelka, a ve své kategorii obsadili 3. místo. Dále se zúčastnili dvou turnajů v Ratíškovicích.

V rámci šachového kroužku proběhly dva turnaje. Na Vánočním turnaji zvítězil Martin Hlaváček před

Janem Lacinou a Štěpánem Omelkou. Velikonoční turnaj se stal kořistí Štěpána Omelky před Janem Lacinou a Martinem Hlaváčkem. Děkujeme obecnímu úřadu za příspěvek na ceny pro děti.

Od listopadu do dubna probíhal přebor šachového kroužku. V této dlouhodobé soutěži zvítězil Antonín Vávra před Martinem Hlaváčkem a Janem Lacinou.

František Dryšl

FOTBAL**Fotbalová sezóna 2011/12**

V právě ukončené fotbalové sezóně jsme měli zastoupení téměř ve všech věkových kategoriích s výjimkou žáků. Je to zajímavý fakt, který ovšem nemusí mít dlouhého trvání. Bude záležet nejen na nás z vedení fotbalového oddílu, zda dokážeme mužstva vést a dále rozvíjet, ale i na tom zda bude vytvářeno vhodné materiální a technické zázemí pro hráče a vedení. V prostorách fotbalových kabin máme totiž dost co dohánět, aby zde byly vhodné podmínky především pro sportovní činnost dětí a mládeže. Plánovaná rekonstrukce sociálního zařízení pro diváky a kompletní výměna ohřevu vody v kabinách je jen prvním krokem. V současné době v areálu naši hráči brigádnicky dokončují výstavbu kryté tribuny pro diváky.

V mužské kategorii hrálo mužstvo pod vedením trenéra Miroslava Hubáčka v okresní soutěži se střídavými úspěchy. V podzimní části dokázalo bojovat o horní příčku tabulky, v jarní části ovšem došlo k hernímu útlumu a propadu ve výsledcích, což v konečném účtování znamenalo až 9. místo někde v průměru této skupiny. S tímto výsledkem nejsme spokojeni, ale nezbývá nám, než se dále snažit a pracovat s vlastními odchovanci a konkurovat i mužstvům s jinými hráčskými možnostmi. Jestli se nám to povede, bude záležet na více aspektech. Jednak je to trenérská práce s mužstvem, tréninková a zápasová morálka hráčů a organi-

zační zajištění. Pokud se nám podaří zlepšit tyto oblasti, můžeme v soutěži uspět mnohem lépe, pokud ne, herně i výsledkově budeme klesat opět níž.

V kategorii dorostu jsme se letos v okresní soutěži jen velmi těžce probíjávali k úspěchům. Vliv na to měla skutečnost, že jsme mužstvo po roce pauzy dlouho dávali dohromady. V jarní části se mužstvo většinou trápilo výsledkově a doplácelo na mladý kádr a nezkušenost. Celkově skončilo družstvo v tabulce předposlední. V neposlední řadě nám dělaly problémy časté absence hráčů a velmi úzký kádr, který není kde doplnit. Stalo se několikrát, že mužstvo nastoupilo k utkání jen s jedenácti hráči a nemělo kým střídát. Tento stav je alarmující, jelikož zájem mladých o pravidelnou sportovní čin-

nost naprosto padá a jejich postoje a zodpovědnost k tréninkům i zápasům jsou zarážející. Fotbal má tu „smůlu“, že je ke hře potřeba opravdu velké množství hráčů a ve chvíli, kdy hráčská základna chybí, doplácí ti poctiví na ty ostatní, kteří se jen „vezou“. Jsem sám zvědav, jak se dále situace v této kategorii vyvine a co přinese následující sezóna.

V kategorii mladší a starší přípravky jsme společně prožili opravdu velmi zajímavou fotbalovou sezónu. Kolektiv patnácti kluků ve věku 7 - 11 let absolvoval společně s námi trenéry a rodiči jako věrnými fanoušky svou první ostrou fotbalovou „štaci“. Za tento fotbalový rok udělali kluci obrovský skok. V začátcích sezóny jsme měli problémy s organizací hry, nasazením

a chutí hrát. V jarní části jsme předvedli v několika utkáních velmi pěkné výkony a dokázali své soupeře porážet. Toto udělalo klukům velkou radost a pochopili, že je správné dále pracovat, abychom fotbalově rostli. Věřím, že budeme mít v další sezóně vyšší ambi-

ce a přinese nám to další radost ze hry. Tímto chci klukům moc poděkovat za předvedené výkony a popřát hodně úspěchů do budoucna. Fotbalová školička, pro kluky ve věku od 4 - 6 let, která zde již od loňského roku funguje, se navíc stará o úplně základní sportovní

přípravu, a formou her a cvičení se snaží naučit děti radosti z pohybu a fotbalu. Je to práce náročná, ale věříme, že nám pomáhá najít od nejmenších vhodné adepty, kteří se v pozdějším věku zapojí do mužstva přípravky a vyrostou z nich další fotbaloví nadšenci.

Dětský den - „Pálení čarodějnic“

Již tradiční a všemi dětmi a rodiči oblíbená akce pořádaná fotbalovým oddílem ve spolupráci s Obcí Prušánky se konala v areálu hřiště v pondělí 30. dubna. Přípravou a organizací se po dobu několika dní zabývala velká většina hráčů mužstva mužů společně s výborem. Tradiční sportovní soutěže o sladkosti, opékání špekáčků a obří hranice přilákaly do areálu na hřišti opět vyšší návštěvu než vloni. Celá akce byla navíc zpestřena fotbalovým utkáním kluků z přípravky, kteří se mohli předvést všem přítomným. Věříme, že se většině účastníků akce líbila a těšíme se na další podobná setkání.

Fotbalový turnaj přípravek

V neděli 17.6.2012 se na hřišti v Prušánkách konal fotbalový turnaj přípravek za účasti šesti družstev: Prušánky 1, Prušánky 2, Lanžhot, Mistřín, Mikulčice a Lužice.

Celková účast přibližně sedmdesáti hráčů ročníků 2001-2005 na turnaji z toho dělá jednu z největších sportovních akcí pro děti v Prušánkách za poslední období.

Po sehrání patnácti vzájemných zápasů skončil turnaj s následujícím pořadím:

1. Lanžhot	15b	4. Prušánky 2	7b
2. Mistřín	12b	5. Prušánky 1	3b
3. Mikulčice	7b	6. Lužice	0b

Všichni zúčastnění hráči, trenéři a fanoušci prožili za tropického počasí velmi zajímavé a sportovní odpoledne a věřím, že se nám podobné akce podaří v budoucnu zopakovat.

Zbyněk Hromek

CVIČENÍ S NEJMENŠÍMI

Již druhým rokem se každé úterý scházíme k pravidelnému cvičení dětí do 3 let v naší školní tělocvičně. V letošním roce se ve cvičení vystříдалo 34 dětí, z nichž některé nás v průběhu roku opustily do mateřské školky.

Po krátké rozcvičce s básničkami se děti ihned hrnou k náradí. Nejoblíbenější je hra s balóny a skluzavka z žebřin. Nechybí ani vzájemné poštuchování s kamarády, a jelikož je v Prušánkách spousta přistěhovaných maminek, je to ideální příležitost se vzájemně poznat. Náš cvičební rok jsme ukončily tradičním táborákem. Z některých dětí se stanou příští školní rok opět školčátka, ale pevně věříme, že cvičení s dětmi bude i nadále pokračovat. Na podzim tedy znovu ahoj.

Rády bychom ještě poděkovaly paní ředitelce Aleně Kristové za vstřícný přístup a spoustu nového sportovního náradí, které nám je v tělocvičně k dispozici.

A.Kremrová a L.Humplíková

SETRKÁNÍ NA KUŽELNĚ

Městský úřad v Lanžhotě pořádá každoročně pro obce regionu Podluží turnaj v kuželnách. Protože Prušánky jsou obcí, která má kuželnu, cítili jsme morální povinnost Lanžhotu podobnou akcí oplatit, a tím i poděkovat za jejich dosavadní pořadatelskou činnost turnaje. A abychom se dobře pobavili, pozvali jsme ještě pracovníky OÚ Tvrdonice, Moravského Žizkova a sousedního Josefova. Všichni jsme tento turnaj pojali pouze jako přátelské setkání, v němž nebylo vítězů ani poražených. Možná je dobré držet se hesla „Nejen prací živ je člověk“, ale je třeba se také společně pobavit a tím zároveň upevňovat dobré vztahy mezi blízkými obcemi.

Trechová

Z ČINNOSTI SKAUTU

Bicykliáda

Každoročně pořádaná akce bicykliáda opět přilákala děti a jejich rodiče na „prušáneckou točnu“. Setkali jsme se zde v pátek 18. dubna v 16 hodin. Děti byly rozděleny do dvou kategorií - mladší a starší, a po tomto rozdělení nám všem mohly ukázat svůj cyklistický um v několika disciplínách. Děti předvedly svoji rychlost ve sneččím závodě, co nejrychleji projížděly překážkovou dráhu, házely kroužky anebo nám musely popsat vybavení kola. Ti nejlepší byli oceněni diplomem a dárky. Příští rok Vás zase moc rádi uvidíme!

Za skauty, středisko Mikulčice, Barbora Ivičičová (Majka)

Westernohe 2012

Od 25. – 28. 5. 2012 se skauti z Prušánek z oddílu Cor Dare zúčastnili společně se skautkami z Pardubic a se skauty z Havířova (celkem nás bylo z ČR 25) jako hosté celostátního setkání německých katolických skautů ve Westernohe, což je malá vesnička ležící asi 100 km od Frankfurtu nad Mohanem, kde na místních loukách a lesích mají skauti svou hlavní základnu.

Toto setkání probíhá jednou za rok přes Svatodušní svátky (v Německu je pak státní svátek i v pondělí). My (Prušánky a Havířov) jsme byli hosty u skautů z německého města Essen. Mohli jsme se účastnit jejich dopoledního programu, který se skládal z různých her, také jsme se něco málo dozvěděli o tom, jak fungují skauti v jejich

zemí a v neposlední řadě jsme mohli využít svých jazykových dovedností, které jsme získali ve škole ☺ - kromě němčiny se zde dalo samozřejmě dobře domluvit i anglicky.

Odpoledne pak byly různé workshopy, které byly rozmístěné po celém areálu. Mohli jsme si vyzkoušet, jak se vyrábí domácí máslo, vyrobit si vlastní odznak, nebo si udělat vlastní palačinku. Dále jsme měli možnost seznámit se s netradičními hrami.

Večer pak následoval společný program pro všechny - celkem zde bylo asi 4 000 německých skautů, dále pak hosté z různých zemí, jako např. z Polska, Francie, Švýcarska, USA, Afriky atd. V sobotu večer byl koncert německé rockové skupiny a v neděli večer celý

program oficiálně ukončila mše svatá, po které následoval slavnostní táborák, během kterého různé oddíly předvedly své scénky. Cestu domů jsme si pak užívali v pohodlí německých a rakouských vlaků. Od dětí vím, že se jim akce velmi líbila a už se všichni těšíme na příští rok.

Martin Maděryč

Rybářské závody mládeže

V sobotu 2.6.2012 uspořádala rybářská organizace Moravská Nová Ves rybářské závody mládeže do patnácti let v areálu „Cihelna“ v Mikulčicích. Závody se pořádají pod patronací obcí Mikulčice, Prušánky a Moravská Nová Ves, ze kterých jsou členové místních organizací. Letos připadl patronát na Moravskou Novou Ves. Čtyřiceti třem zúčastněným mladým rybářům z okolních obcí přálo pěkné počasí. Závod odstartoval v 7 hodin ráno a byl ukončen v pravé poledne. Štěstí je vrtkavé, a proto se ne všem rybářům dařilo stejně. Některým štěstí přálo, jiní zůstali bez úlovku. Na prvních třech místech se umístili mladí rybáři s největší ulo-

venou ušlechtilou rybou, za kterou jsou považováni kapr, amur, candát, štika a sumec. Další místa určoval celkový počet centimetrů ulovených ryb. Při vyhodnocení byli oceněni jak vítězové, tak i rybáři, kterým se moc nedařilo. První místa po zásluze obsadili:

1. místo – Lukáš Zvědělík, Prušánky – amur 79 cm
2. místo – Jan Jáchymek, Moravská Nová Ves – kapr 76 cm
3. místo – Denisa Hrnčiarová, Moravská Nová Ves – amur 68 cm

V dalším bodování se z domácích umístili v první desítce Lukáš Zvědělík s počtem 164 bodů a Tomáš Moučka se

získem 129 bodů. Pro všechny účastníky vydařených závodů bylo připraveno občerstvení. Děkujeme všem sponzorům za finanční a věcné ceny.

Těšíme se, že na dalších závodech nám bude přát počasí tak jako letos.

*S pozdravem Petřův zdar
vedoucí mládeže František Vašíček*

Z činnosti SDH

Jako každý rok tak i letos se naše soutěžní družstvo účastní kolotoče soutěží v požárním útoku zvané Grand Prix okresu Hodonín. Jakmile začátkem března vysvitlo sluníčko, začali jsme s tréninky, protože sezona začíná začátkem dubna ve Vacenovicích. Na místní trati foukal nepříjemný boční vítr, se kterým měla družstva velké problémy, proto jsme se rozhodli nic neriskovat a útok jsme dali na jistotu, což se nám nakonec vyplatilo a utrhli jsme prvních deset bodů za třetí místo. Namíslaní úspěchem z Vacenovic jsme pokračovali soutěží ve Vlkoši. Ovšem prostřík na jednom z terčů a čas 21:08 nás poslal

pouze na desáté místo. Následovala soutěž v Dubňanech, kde jsme obsadili šesté místo, ale spokojeni s výkonem jsme moc nebyli. Další kolo se konalo v Čeložnicích. Vzhledem k absenci dvou členů týmu jsme sáhli k zapůjčení jiného z družstva Čejkovic. Jenomže nedostatek zkušeností a možná i nervozita si na něm vybrala daň a po chybě na základně družstvo svůj pokus nedokončilo. Zatím poslední soutěž okresní Grand Prix byla v Ratiškovcích, zdejší asfaltová trať přímo vybízí ke kvalitním časům, ale opět po drobné chybě na terčích jsme časem 19:18 skončili osmí. Kolotoč soutěží pokračuje v červenci

opět ve Vacenovicích. Tentokrát se zde uskuteční extraliga České republiky.

Výjezdová jednotka má za sebou poměrně dost požárů. Hlavně se jednalo o nejrůznější travní porosty. Zasahovala ale také u požáru dvou aut v Lužicích a při lesním požáru u Bzence. Zde jsme byli dva dny a doplňovali vodou hasičská letadla. Naposledy jsme vyjžděli po deštové průtrži, která zatopila Vinné sklepy U Jeňoura. Letos se nám konečně podařilo dosáhnout na krajské dotace, které chceme využít na koupi nového technického vozidla.

Jakub Valuch

Kapela Starých Časů ve Švédsku

Ano, nešálí vás zrak, je to tak. Kapela Starých Časů, to malé seskupení nadšených muzikantů z Prušánek, skutečně reprezentovala naši obec až v dalekém Švédsku. A jak k tomu došlo? V lednu letošního roku jsme obdrželi krásný mejlík od paní Jitky Vykopalové z velvyslanectví ve Stockholmu s dotazem, zda bychom nechtěli přijet v květnu zahrát na 30. ročník setkání Čechů a Slováků žijících ve Skandinávii. Všichni členové kapely jednohlasně souhlasili, takže jsme byli navrženi Krajskému spolku jako kapela, která by mohla odpovídat představám o hudebním zpestření jejich tradiční akce. Byli jsme vybráni a tím začala pohádka o tom, jak prušánští šohají do Švédska přišli.

Vlastní setkání proběhlo 17. - 20.5.2012 v Kyrkenkvarnu, asi 30km západně od města Jönköping. Jedná se o tradiční, krásnou akci, která trvá 3 dny a je nabitá celodenními kulturními ale i sportovními aktivitami. Krásným zážitkem byla například hodinka moderní české poezie s básníkem Otou Štorchem, vernisáž výstavy keramiky Míly Drunecké, beseda o cestě po Jižní Americe a Galapágách s Jindrou Šípkem, beseda s českým velvyslancem v Dánsku Zdeňkem Lyčkou o jeho přechodu

napříč Grónskem a řada dalších. Každý večer pak probíhala zábava s muzikou, což byla naše role. Přípravě jsme se věnovali poctivě, nicméně vznikla otázka, co tam budeme tři dny po sobě hrát tak, abychom se neomrzeli? A tak jsme vymysleli, že povedeme každý večer tématicky, vždy v jiném hudebním žánru. První večer jsme nastoupili ve stylu country. Písničky od Waldemara Matušky, Greenhorns, K.T.O., Rangers... měly velký úspěch a zpíval celý sál. Další večer jsme sáhli do rukávu pro trumf a jako naprosté překvapení pro všechny zúčastněné jsme přišli v krojových košilích, s cimbálem a spustili moravské lidové písničky, především ty naše, z Podluží. Opět zpívali a tancovali úplně všichni a nálada byla vynikající. Poslední večer se pak odehrál ve stylu swingu a bluesových skladeb z 30. - 60. let minulého století zase se zapojením úplně všech přítomných. A co

víc si může muzikant přát než nadšenou odezvu posluchačů?

Samozřejmě muzika bylo to hlavní, s čím jsme do Švédska jeli. Přišly ale i jiné, nečekané zážitky, které si budeme dlouho pamatovat. Například společné sledování hokejového zápasu ČR - Švédsko, kdy bylo až dojemné se dívat, jak úžasně Čechům fandí krajané, z nichž většina žije v emigraci již od roku 1968. A když se po vyhraném zápase postavil a zazpíval českou hymnu operní pěvec Petr Procházk... Co vám mám povídat, jedno oko nezůstalo suché. Byl to emocionálně hodně silný okamžik. Zážitkem byla také setkání s mnoha zajímavými

S kapelou velvyslankyně ve Švédsku Jana Hynková, konzulka Alena Jermářová a velvyslanec v Dánsku Zdeňk Lyčka

lidmi. Například s paní velvyslankyní ve Stockholmu Janou Hynkovou a skonzulkou Alenou Jermářovou, s již zmíněným panem velvyslancem v Kodani Zdeňkem Lyčkou, s předsedou Krajského spolku panem Vratislavem Langerem, s Ivanem Jonášem, jedním ze zakladatelů úplně první rock&rollové kapely

v Československu známé jako Sputnici, Vladem Hroncem, slovenským hudebníkem a skladatelem a řadou dalších. A také s jejich mnohdy až neuvěřitelnými, životními příběhy.

Co dodat? Snad jen to, že už se těšíme na další ročník, v pořadí už 31. a že se stejně tak těšíme na Vás, naše milé

posluchače, při dalších akcích, na kterých budeme mít příležitost si s Vámi a pro Vás zahrát a zazpívat.

Naše motto je: „Hrajeme pro radost, a je to na nás znát“

*Za Kapelu Starých Časů
Lubomír Zahradník*

Senioři na výletě ve Valticích a Mikulově

Stalo se už tradicí, že si každé jaro vyjedeme na výlet. Tentokrát jsme si vybrali města Mikulov a Valtice.

Sluníčko nás přivítalo na historickém náměstí, které bylo v roce 1952 prohlášeno městskou památkovou rezervací. Stáli jsme u barokního sloupu nejsvětější trojice a pozorně poslouchali výklad naší průvodkyně.

Hlavní dominantou celého Mikulova je zámek, založený českým králem Přemyslem Otakarem I. Majitelé panství Lichtensteinové a do roku 1945 Dietrichsteinové postupně zámek přestavovali. V roce 1945 německá armáda při ústupu zámek vypálila a přitom zničila cenné sbírky.

Průvodkyně nás provedla zámeckým parkem. Krásný výhled na okolní krajinu a kvetoucí šerfyky v nás vyvolaly spoustu nadšení. Též jsme navštívili sklepení zámku s obřím sudem a historickými lisy. U sudu jsme se samozřejmě všichni vyfotili.

Na kopci na okraji města je přírodní rezervace „Turolď“. Je to velký lom, uprostřed je vstup do jeskyně, která má asi 2 km chodeb. Místo krápníků zdobí její stěny turolďská

výzdoba. Od roku 2004 je veřejnosti zpřístupněno asi 300 metrů chodeb.

Odpoledne byla prohlídka valtického zámku. Až do 2. světové války patřilo panství Lichtensteinům, po roce 1945 přešel do majetku státu a od roku 1950 je přístupný veřejnosti. Vybavení interiéru zámku se v posledních letech velmi zlepšilo, neboť stát odkoupil od dřívějších majitelů zámku vybavení. Opravdu bylo na co se dívat!

Po dobré večeri jsme jeli domů. Ještě dnes jsme plni krásných dojmů...

Dovolená na Horní Bečvě

Nedá mně to, abych se nepochlubila naší další dovolenou. Dvacet dva nás Průšánků, devatenáct Lužičanů a čtyři Mikulčanky jsme spolu strávili týdenní dovolenou na Horní Bečvě.

Čekal nás krásný hotel „Kaman“ s bazénem a velmi milý a ochotný personál. Počasí nám rovněž přálo – vyšlo jako na objednávku.

A co jsme celý týden dělali? Dopoledne vycházky po okolí, odpoledne výlety. Navštívili jsme také pohankový mlýn ve Frenštátě pod Radhoštěm. „Pohanka je multivitamin, který nám dává příroda“, říká o pohance mlynář a majitel pan Šmajstrla, který nám o ní udělal velmi poučnou přednášku. Tak jsme udělali velký nákup pohanky, pohankových kroup a plev.

Jeden den jsme vyjeli na výlet na Pustevny, na Radhošť, do Rožnova a na Turzovku. V pátek jsme naše výletování zakončili v kopřivnickém technickém muzeu, ve kterém je stále výstava automobilů a zrovna v té době tam vystavoval své obrazy Karel Gott. Ve městě Štramberk jsme si prohlédli náměstí a ti šikovnější, kteří na to ještě měli sílu, si vyšli na rozhlednu, která je známá jako „Štramberská trůba“. Ochutnali jsme a samozřejmě nakoupili i domů

na ochutnání známou místní specialitu – štramberské uší. Po večeri v našem hotelu jsme si - ostatně jako každý večer – při vínečku a harmonice zazpívali. Tentokrát to bylo i s přáním, abychom se spolu na nějaké podobně dovolené znovu všichni sešli.

Květa Kopečková

Ohlédnutí za kulturou

VELIKONOČNÍ ZÁBAVA

Přišla Popeleční středa a nám se zastesklo, že skončila plesová sezona. Netrvalo však dlouho (v podstatě 40 dní bez neděl) a přišly Velikonoce. Tato událost se samozřejmě neobešla, stejně jako každý rok, bez povšimnutí místní krojované chasy. Hned v podvečer Velikonoční neděle se začali lidé scházet na kulturním domě. Prušánecká mládež vyrazila v nažehlených krojích a spolu s ní samozřejmě také početná chasa přespolních. Vůbec letošní „velikonočka“ byla hojně navštěvována. Zásahu na tom má snad i z velké části kapela, která se bravurně postarala o zábavu na tanečním parketě. V letošním roce to byla dechová hudba Sokolka ze Šakvic, která se nám představila již vloni.

Odbitím půlnoční hodiny vzalo několik chlapců do svých rukou velikonoční povinnosti a také to několik dívek pocítilo. Ovšem to

k tomu patří. Atmosféra večera se nesla v duchu nevázané zábavy, což je vlastně pro velikonočku charakteristické. Je to prakticky mládeží dlouho očekávané vybouření po době postní. I tak ale akce proběhla

v naprostém klidu. Nicméně žádná událost se neudělá sama od sebe, a proto patří dík jak všem krojovaným a jejich rodičům, stejně tak i obecnímu úřadu.

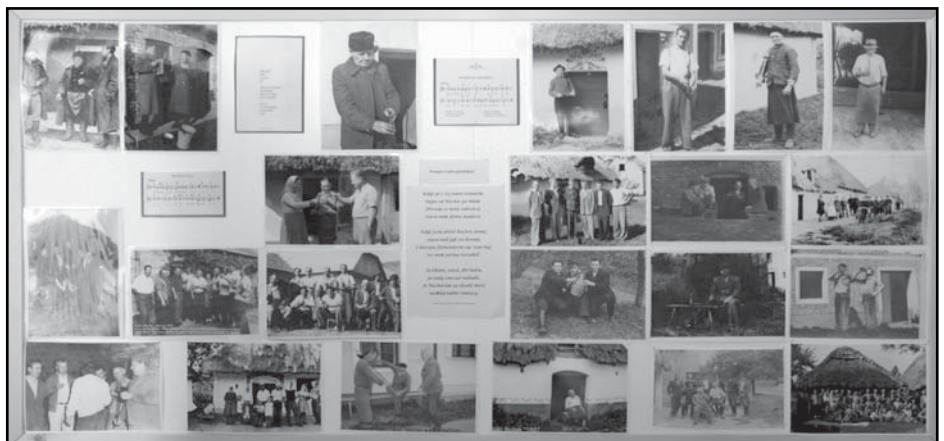
Zbyněk Němeček

VÝSTAVA U NECHOR

21. dubna tohoto roku se konal Nechorský košť vín. Byl výjimečný nejen místem, kde se konal – tedy ve Vinných sklepech U Jeňoura, což je prostředí velmi inspirující, ale hlavně výstavou „Proměna Nechor ve 20. století“.

Příprava výstavy začala na začátku února, kdy organizátoři výstavy – což byli místní vinaři a Obecní úřad v Prušánkách – začali mezi lidmi sbírat materiál. Prušánáci přinášeli staré vybledlé fotografie míst, které už dlouho vypadají úplně jinak, fotografie vinařů, kteří už dávno nejsou mezi námi. Často mezi nimi byly hotové poklady. Byla to hodně zajímavá práce, zjišťovat, čí je ten sklep na fotce a kdo jsou ti lidé, pracující ve vinici... a také těžká práce, protože většinou měly fotografie malý formát, byly nějakým způsobem poškozené a bylo potřeba je upravovat a zvětšovat. Největ-

ší práci na tomto projektu odvedl Karel Polách, Pavel Vašíček, Jindra Zigáčková a Jana Kamenská.

Část výstavy byla věnována práci na vinici „postaru“, v další části jste mohli vidět, že u Nechor bývalo, je a bude vždycky veselo. Návštěvníci

se mohli dozvědět zajímavé informace o založení prvního vinařsko – ovocnického spolku v Prušánkách a seznámit se s činností současných vinařů. Hodně zajímavou částí výstavy pak srovnávání fotografií těch nejstarších sklepů s fotografie-

mi sklepů, které vyrostly na jejich místě.

V každém případě ta práce stála za to a výstava měla velký úspěch. V současné době se část výstavy nachází v Kulturním domě v Prušánkách a máme v plánu ji ještě využít.

... A TEĎ MALÁ PROSBA

Protože jsme zjistili, že Prušánáci mají doma hotové poklady, přišlo nám líto, že by je nikdy jiný neměl vidět. Bylo by přece skvělé, aby se všechny tyto úžasné věci zachovaly i pro generace příští. Jde o to, že Prušánky vlastně vůbec nemají archív fotografií, které by mohly vhodně doplňovat prušáneckou kroniku. Vybudování takového archívu bude dlouhá a náročná práce, ale nevádí, máme na to čas. A hlavně - taková práce čas vyžaduje. Ale co potřebuje taková akce především, je pomoc a spolupráce od Vás, Prušánáků.

Lidem se výstava líbila, fotky je inspirovaly, a často tam bylo slyšet: „Tož, něco takového máme doma take, nekde v krabici na hůře nebo kde“. Moc bych ocenila a určitě to ocení naše děti a vnuci, kdyby se takových starých a ještě starších fotek sešlo co nejvíce. Na fotkách může být kdo-

koli či cokoli – staré kroje, skupiny lidí, pracujících na poli, ve stodole, na voze, svatby, pohřby, hody, hora, momentky i ateliérovky, budovy, pohledy na obec a její ulice atd. Všechno bychom ofotili, zvětšili či jinak upravili, popsali a archivovali a fotky Vám v pořádku vrátili. Samozřejmě, že by potom mohl takový archív sloužit třeba ke studijním účelům, a proto by byl vždycky zpracován tak, aby mohl být uložen na CD a být kdykoli k dispozici, aniž by došlo k poškození fotografií samotných.

Obracím se tedy na Vás všechny s touto prosbou: jak budete mít čas, udělejte si nostalgickou chvilku, prohrabejte doma alba nebo krabice s fotografiemi a přineste je na OÚ (do dveří č. 3).

Je to velký úkol a podaří se nám ho splnit jenom tehdy, když nám pomůžete.

A děkuji všem, kteří nám už nějaké fotky přinesli.

Dr. Jana Kamenská

BESEDA S DŮCHODCI

Každý rok pořádá Obecní úřad v Prušánkách ve spolupráci se Svazem seniorů besedu s důchodci. A tak i letos 4. května se na místním kulturním domě sešlo asi 110 našich spoluobčanů starších sedmdesátí let.

Starosta seniory krátce přivítal a všechny přítomné ženy podaroval krásnými květy. „Šéfka“ prušáneckých seniorů paní Kopečková stručně vyřešila několik organizačních záležitostí a zábava mohla začít. Nejprve přišly svoje babičky a dědečky pozdravit děti z mateřské školy, se kterými paní učitelky nacvičili roztomilé taneční pásmo. Mladší seniorky začaly svižně roznášet občerstvení, které nám pomohly přichystat paní

kuchařky ze školní jídelny - párečky, koláčky, čaj - ale i dobré víno. Chlapi s sebou přinesli svoje vzorky, takže to vypadalo jako malý košt. S potřebnými informacemi přišly v krátké přednášce dvě šikovné sestřičky z hodonínské Homediky a několik písni zazpíval prušánecký ženský sbor. Potom přišel zlatý hřeb večera – pan Šprta se svými klávesami a písničkami na přání. Všichni si zazpívali tu svoji a došlo i na taneček, i když před tím všichni svorně prohlašovali, že „to už opravdu není nic pro jejich staré kosti“.

V průběhu besedy si mohli naši důchodci prohlédnout výstavu, která byla původně připravená pro dubnový košt vín, který se konal u Nechor ve Vinných sklepech U Jeňoura. Odtud byla také přenesena na kulturní

dům. Jednak jsme chtěli, aby výstavu vidělo co nejvíce lidí, protože košť je v podstatě určen pro úzký okruh lidí a jednak jsme potřebovali pomoc pamětníků, protože některá místa, sklepy či osoby jsme prostě nemohli identifikovat. Výstava měla u našich seniorů úspěch, radovali se, když něco či někoho poznali a my jsme díky nim byli zase trošku chytřejší. Speciálně pro důchodce byla připravena výstava „Výtvarky na půdě“, kterou vede paní Slávka Foretová a navštěvují ji šikovné děti z Prušánky.

Myslím, že se setkání našim seniorům líbilo a že příští rok se zase rádi sejdou a pobesedují.

J.K.

MÁJOVÉ ZPÍVÁNÍ

XIII. ročník této oblíbené folklorní akce se uskutečnil poslední májovou sobotou u Nechor.

Pěkné slunečné počasí nám zajistilo příjemné odpoledne ve známém prostředí vinných sklepů. Z počasí, které se letos vymyká normálu, jsme si moc obavy nedělali a tak přípravy probíhaly celkem v pohodě.

V programu se představil domácí mužský a ženský sbor, dále mužský sbor z Ladné, Týnce, Moravského

Žižkova, Dubňan, Vacenovic, Kobylí, Rohatce a mužský a ženský sbor z Kostelce. Sборы doprovázela místní CM Verbuňk.

O průvodní slovo okořeněné pravým slováckým humorem se postarala konferenciérka Růžena Dobešová z Milotic. Nechyběla ani ochutnávka nechorských vín, kterou si připravili sami místní mužáci.

Celé sobotní odpoledne probíhalo v příjemné a srdečné atmosféře,

kteřou si pochvalovali hlavně přespolní hosté. Po skončení hlavního programu vyhrávala CM pro všechny přítomné až do pozdních hodin. Některým dobrá nálada při dobrém vínku a slovácké písničky vydržela až do rána.

Pořadatelem zmíněné akce byl Slovácký krúžek v čele s mužským sborem. Na přípravě se podílel také obecní úřad. Všem patří poděkování.

Vlasta Trechová

OBNOVA KORUNOVACE PANNY MARIE, MATKY A KRÁLOVNY SMÍŘENÍ V KAPLIČCE 26. 5. 2012

Napsat krátký a výstižný článek o této události je velmi těžké. Mohla bych napsat, že venku před kapličkou proběhla mše svatá za účasti asi 120 lidí, při které byla korunována socha (pieta) Panny Marie a počasi se vydařilo. Ale to je trochu málo k pochopení celého významu akce. Tak alespoň v kostce.

Mnoho lidí si může klást otázku. "Proč ti věřící dělají takové divné věci?" Ale ne všechno, co se v životě děje, musí být vidět. Obzvláště to, co se děje v lidských srdcích, je neviditelné a přitom velmi často to nejdůležitější. Tradice korunovace obrazů, či soch v církvi je již dlouholetá. Je to symbolické vyjádření nějaké prosby nebo poděkování. V historii to byla např. prosba za odvrácení moru, války apod. Také dnešní doba má svoje „mory“ a „války“.

V Prušánkách proběhla korunovace již v roce 1998,

kdy navázala na tradici korunovací tak, jak jsou chápány v schönstattské spiritualitě (hnutí v katolické církvi). V této spiritualitě vztah k Panně Marii vyjadřuje nejlépe věta „Nic bez Tebe, nic bez nás“. Maria je chápána jako člověk, který měl k Bohu nejbližší a může být pro nás tedy vzorem, Pomocnicí, Vychovatelkou a Královnou. Má-li být uchována víra (dědictví Otců) v naší farnosti a předána dalším generacím, musí se stát naše farnost moderní farností. Církev se dnes potýká s velkým nedostatkem kněží. Také v Prušánkách již není pátým rokem stálý kněz, pouze administrátor, který farnost spravuje na dálku. Bez zapojení laiků do života farnosti již není možné udržovat farnost při životě. Celá korunovace byla vlastně takovou modlitbou a prosbou za uchování života a víry v naší farnosti, což není možné bez lidských „nástrojů“. Lidí, kteří budou brát svoji víru vážně, navzdory dnešní době, ve které vládnu jiní „bohové“.

Proč ale musela být korunovace obnovena? Před čtyřmi lety došlo k nemilé události. Při renovaci byla koruna nedopatřením roztavena v čistícím roztoku a zbylo z ní jen malé torzo. Podařilo se ovšem vyrobit korunu novou a po asi dvouleté přípravě celou akci znovu uskutečnit. Bylo to v předvečer Slavnosti Seslání Ducha Svätého. Symbolický větřík opravdu vál a kterých srdcí se dotkl, to již nemohu posoudit.

Po mši svaté následovalo malé občerstvení na farním dvoře a závěrečná adorace v kostele. Poděkování patří všem, kteří se této akci zúčastnili a jakýmkoliv způsobem se na ní podíleli.

Za farnost Jitka Omelková

DEN DĚTÍ

Každoročně pořádá obecní úřad ve spolupráci s místními hasiči a prušáneckými a mikulčickými skauty pro naše děti malou oslavu jejich svátku. V sobotu 2. června přišli rodiče se svými ratolestmi do parku u koupaliště. Tady už na ně čekali skauti s pestrou nabídkou soutěží, ve kterých si děti mohly prověřit svoji zručnost, rychlost, přesnost i sílu. Za každý splněný úkol dostali cukroví nebo malou odměnu. Potom přijelo hasičské auto, které okamžitě upoutalo pozornost všech kluků, kteří prolezli celé auto i s kabinou. Nakonec hasiči předvedli, jak se „vyrábí“ pěna, čehož využily všechny děti a pořádně se v ní vyráchaly.

Koho to vyčerpalo, mohl se přijít posilnit ke stánku, ve kterém všechny děti dostaly špekáček, který si buď samy, nebo za pomoci rodičů mohly opéct u táboráku. Větší děti si chodily pro nášup, protože jim při hrách a soutěžích pořádně vyhládlo. Bylo krásné počasí, takže i velká žízeň. Rodiče měli k dispozici stánek, ve kterém obsluhovali naši hasiči, děcka dostala pitíčko zdarma v našem stánku. Došli jsme k poznání, že úplně nejrad-

ši mají děti ostře červenou limonádu, která tak hezky barví celou pusou...

K příjemné atmosféře přispěla Kapela Starých Časů, rodiče poslouchali a děti si s chutí zatančily.

J.K.

Svatojánská noc

Je neuvěřitelné, že toto „dítě“ dvou učitelek z místní ZŠ oslavilo letos už osm let! Když totiž před osmi lety přišly s nápadem uspořádat v Prušánkách něco, co nemá žádná jiná obec v dalekém širokém okolí za tehdejších (a současných) starostou panem Prčíkem, byl sice jejich návrh přijatý velmi vstřícně, ale nikdy tehdy ani nedoufal, že se o Svatojánské noci bude někdy mluvit jako o tradiční prušánecké akci. Obě také moc těší, že jejich vize, kterou tehdy vypracovaly, funguje celé ty roky a Svatojánská noc patří mezi velmi oblíbené společenské události.

Letos nám počasí hodně přálo a tak měla Svatojánská noc skvělou účast.

Děti měly k dispozici velkou sklu-zavku, ty starší se mohly zúčastnit některé z historických soutěží a her. Všechny ale přilákal na parket DJ Hradský, protože jim hrál přesně ty písničky, které tato věková kategorie

zbožňuje. Mezi tanečnicemi a taneč-níky jsme nakonec zvolili ty nejlepší - vílu a rytíře Svatojánské noci. Víla dostala věneček z čarovných květů a vílí křídla, rytíř zbroj, dýku a meč, a všechny děti hromadu sladkos-tí. Při této zmínce chci poděkovat za sponzorský dar panu Šimkovi z Baru U Sávy.

Skupina Memento Mori z Uherské-ho Ostrohu vystupovala během večera několikrát, nejdříve v žertovné scénce o výcviku líných vojáků, potom jsme viděli středověké trestání nepoctivců, samozřejmě také žertovnou formou, vhodnou i pro ty nejmenší a až se setmělo, tradiční ohňovou show, která má vždycky velký úspěch.

Pozvali jsme si také taneční sku-pinu Narin z Břeclavi, která malým vílám ukázala, jak tančí velké víly. Pro velké kluky pak zatančily břišní tance.

Protože je svatojánská noc plná

kouzel, magie a pokladů, tak děti těs-ně před setměním hledaly v trávě zla-té dukáty a potom jeden šťastlivec se správným číslem vstupenky vyhrál balík plný dobrot. Aby to dospělým nebylo líto, losovaly se i „dospělé“ vstu-penky. Hlavní cena byl krásný stříbrný náhrdelník s českými granáty.

Těsně před desátou hodinou nastal ten správný čas pro avizo-vané překvapení – ohňostroj! My Prušánáci jsme docela rozmazlení nádherným novoročním ohňostro-jem, ale podle ohlasů se moc líbil i ten svatojánský. Po desáté hodi-ně byl zapálen tradiční svatojánský oheň a začala volná zábava.

O občerstvení se nám tradičně postarali naši hasiči a měli velký úspěch s grilovanými specialitkami. My orga-nizátoři doufáme, že se vám celý večer líbil. Aspoň to tak vypadalo...

JK

Sabrage či sabráž

– francouzský výraz pro otevírání lahví sektu useknutím jejího hrdla

16. června 2012 se v prušáneckých Nechorách ve Vinných sklepech U Jeňoura konal již 8. ročník Mezinárodního mistrovství České republiky v sekání sektů, které odborně zaštitila Asociace sommelierů ČR. Soutěže se zúčastnili soutěžící z České republiky a Slovenska. Vše probíhalo pod dozorem vojáků Napoleonovy armády. Atraktivnost soutěže zvýšil fakt, že její výsledky se započítávají do dlouhodo-

bého hodnocení o Sommeliera roku ČR, na základě kterého bude vybrán reprezentant ČR pro sommelierské mistrovství světa i Evropy.

Do finále postoupili čtyři soutěžící a za velmi bouřlivé atmosféry, kterou vytvořily čtyři stovky diváků, předvedli skvělé výkony. Láhve sektů sekali nejen šavlemi, ale například i skleničkou, mobilním telefonem, parfémem, sekyrkou, obručí z bečky, pilou, pod-

patkem dámské boty, a láhve sekali před tělem, za zády, vsedě, vleže a dokonce i na hlavě.

Absolutní vítěz Kamil Prokeš z vinařství ve Velkých Němčicích za svůj triumf mimo jiné získal originální pozlacenou šavli na sabráž a osmnáctilitrovou láhev sektu, která se však nesekala. Je totiž putovní a jsou na ní zapsáni vítězové všech předchozích ročníků. Vítěz může láhev kdyko-

liv otevřít, ale pak ji musí včas vrátit, aby byla opět naplněna. Jedná se totiž o největší láhev sektu vyrobenou na území České republiky, a je od loňského roku zapsána do České knihy rekordů. Její cena se pohybuje kolem 30 tisíc korun. Jelikož Kamil Prokeš zvítězil nejen v roce 2011, ale i v roce 2009, od příštího roku již podle statutu mistrovství nebude moci soutěžit a zasedne v porotě. Letos zvítězil nejen podle hodnocení odborné poroty, ale i podle hlasování diváků, a tak navíc obdržel i cenu starosty Obce Prušánky pro největšího sympaťáka.

Letos byli v Prušánkách překonány hned čtyři rekordy. První rekord, který zaevidoval zástupce Agentury Dobrý den z Pelhřimova, byl v počtu lidí, kteří usekli během jedné minuty sekty postupně v řadě za sebou. Tento rekord se podařilo překonat po třech letech a má novou hodnotu 37. Vedle soutěžících se na rekordu podíleli například i porotci, vinaři, tuzemští výrobci

sektů, či restauratéri. Na pódiu tak při rekordním sekání nechyběl ani vinař Miloš Michlovský z Rakvic - držitel titulu Vinařství roku, nebo trojnásobný sommelierský mistr ČR a jeden z organizátorů klání Libor Nazarčuk z Břeclavi, který coby spoluorganizátor a moderátor akce stejně jako v předchozích ročnících nesoutěžil.

Druhým rekordem bylo useknutí největší láhve sektu na území České republiky. Patnáctilitrové láhvi sektu usekl hrdlo dvěma sekyrkami v rámci svého finálového vystoupení právě pozdější vítěz Kamil Prokeš. Z této jediné láhve následně ochutnalo sekt neuvěřitelných 273 lidí, což je další rekordní zápis a vylepšení rekordu z roku 2011, kdy si z jedné useknuté láhve připilo 223 lidí.

Čtvrtý rekord přidal jeden z porotců Milan Krejčí, který během jedné minuty usekl šavlí 60 lahví sektu, čímž o čtyři překonal stávající rekord.

Součástí mistrovství byla také největší tuzemská přehlídka šumivých vín vyrobených klasickou metodou kvašením v láhvi - celkem 140 vzorků z patnácti zemí čtyř kontinentů.

Z tiskové zpráva vybrala a upravila
Dr. Jana Kamenská

Informace knihovny

Koralkiáda

Již dříve jsme vás informovali, že naše knihovna se zapojila na jaře do „koralkiády“. Jak již říká samotný název, vše spočívalo v navlékání korálků pro abilympijskou asociaci v Pardubicích. Navlékání jsme zahájili v úterý 13. března. Do knihovny přišlo 15 dětí, které navlekly celkem 30 m korálků. O dokončovací práce při navlékání se postarala paní Věra Kučerová a Božena Maděryčová – obě členky svazu seniorů. Potěšil nás také zájem týdeníku Slovácko, jehož redaktor nás v tento den navštívil. Zmínka o této akci byla zveřejněna ve Slovácku dne 20. března.

Poněvadž jsme měli korálků dostatek, navlékání jsme ještě dvakrát opakovali. Děti navlekly celkem 38 m korálků, které jsme koncem května poslali na jmenovanou asociaci. Dne 26. a 27. května probíhalo v ČEZ aréně v Pardubicích měření korálků za přítomnosti významných osobností. Všechny byly

spojeny v jeden řetěz a jejich celková délka byla 14 805 metrů, čímž byl překonán světový rekord o 8367 metrů. Bylo navlečeno celkem 3 milionů korálků o váze 772 kg. Tyto byly rozděleny do 36 pytlů a rozeslány do všech ústavů pro postižené v celé České republice k jejich kreativnímu tvoření.

Na portále Potvor.cz. si můžete zakoupit již zhotovené výrobky. Určitě se vám budou líbit brože, korálky,

kabelky, peněženky či drobné předměty do domácnosti. Jejich koupí podpoříte projekt „Rekord pro dobrou věc“.

Chtěla bych prostřednictvím zpravodaje poděkovat všem ženám, které nám do knihovny korálky přinesly a dětem za jejich navlékání.

Pro děti to byl pěkně vyplněný volný čas a nejdůležitější je, že Prušánky přispěly do zmíněného projektu. A to nás těší nejvíce.

Dokončení digitalizace

Oznamujeme čtenářům, že již byla dokončena digitalizace knihovny. Knihy byly postupně vkládány do počítače a značeny čárovým kódem. A co to znamená pro čtenáře? Každý čtenář při návštěvě knihovny obdrží průkaz rovněž s čárovým kódem, který bude obsahovat číslo, pod nímž je v knihovně zaregistrován. Půjčování knih bude nyní probíhat přes počítač, proto je nutné při návštěvě knihovny průkaz předložit. Věříme, že tento způsob půjčování knih, který je již ve všech knihovnách, se nám bude všem zamlouvat.

Blíží se prázdniny, čas dovolených a to jsou chvíle pro pěknou knihu. Přijďte k nám do knihovny, ráda vám zajímavou četbu doporučím.

Malování na chodníku

Místní knihovna uspořádala ke Dni dětí malování na chodníku. Děti sice nemalovaly přímo na chodníku, ale na točně, což bylo pro ně lepší, protože je zde rovnější plocha. Těto oblíbené akce se zúčastnila celá mateřská škola a děti ze školní družiny základní školy. Starší děti ze školky kreslily na vymezenou plochu, ty malé si malovaly jen tak pro radost na volném prostranství.

Děti malovaly s velkým elánem a moc se snažily. Všechny byly za své výkony pochváleny. Ze školní družiny přišlo deset dětí, jejichž kresby byly velmi pěkné. Výtvarnice Slavo-

míra Foretová v roli porotce ocenila nejlepší práce. Diplom byl předán Klárce Kolibové, Kristýnce Mečlové, Kamilce Zvědělíkové a Barunce Pecůchové

Všechny zúčastněné děti byly odměněny sladkostmi. Jen nás mrzí, že hned odpoledne začalo pršet a rodiče se nemohli na práce svých dětí podívat. Malí malíři se určitě chtěli rodičům pochlubit. Snad nám to příště vyjde.

Vlasta Trechová

FOLKLORNÍ KROUŽEK

Od září bude pro děti předškolního věku a 1.třídy ZŠ otevřen folklorní kroužek. Budeme se scházet ve školní družině, vždy ve čtvrtek odpoledne. Podrobné informace pro rodiče budou upřesněny na začátku školního roku. Chtěla bych požádat místní občany, kteří mají doma nebo ve svém okolí jakékoliv archivy lidových tradic na Podluží (místní písně, zvyky, kroniky, atd.), o jejich zapůjčení k ofocení a nastudování. Také spolupráce ze strany vás - zkušených je vítána. Na shledanou v září se těší a hezké léto přeje Ivana Letochová (Hromková).

(iva.letochova@seznam.cz)

INFO O FOCENÍ V KROJÍCH

Bohužel nám počasí nepřálo a tak jsme focení, které bylo naplánováno na neděli 10.6.2012, museli odvolat. Pan fotograf Židlický je teď bohužel dlouhodobě mimo republiku a další termín nestihl naplánovat. Samozřejmě, že hned, jak se ozve a domluvíme spolu náhradní termín, dám vám všem, kteří se chcete fotit do knihy o krojích Hodonínska, okamžitě vědět.

Poznámka na okraj: V prvním kole jsem oslovila všechny, o kterých se obecně ví, že chodí či chodili v kroji. Tzn. aktivní chasu, ale i ty, kteří už nechodí, ale kroj mají pořád doma, maminky, které své malé děti strojí na hody či jiné slavnostní příležitosti do kroje, vedoucí učitelku z MŠ, kde mají našitý všední plátěný kroj pro děti, ženský

sbor, mužáky, cimbálku, ženy, které chodily či stále chodí v kroji do kostela, na pohřby, na hody, krojované páry z plesů, objížděla jsem speciálně starší ženy, jestli by si nedaly kroj pohřební či všední plátěné šaty... A pak se dozvím, že někdo šíří po dědině zlobu a mluví o vyvolených.

Takže prosím ty, kteří už osloveni byli, ať se nedají zviklat hloupými pomluvami a určitě přijdou na druhý termín focení. Měli bychom ukázat, že kroj je pro Průšánky pořád něco jako rodinné stříbro. Všichni, kteří mají k našemu kroji hezký vztah a chtějí být v kroji vyfoceni, ale nebyli osloveni, vzkazují - určitě přijďte, budeme moc rádi.

JK

STÁTNÍ „DVOJSVÁTEK“

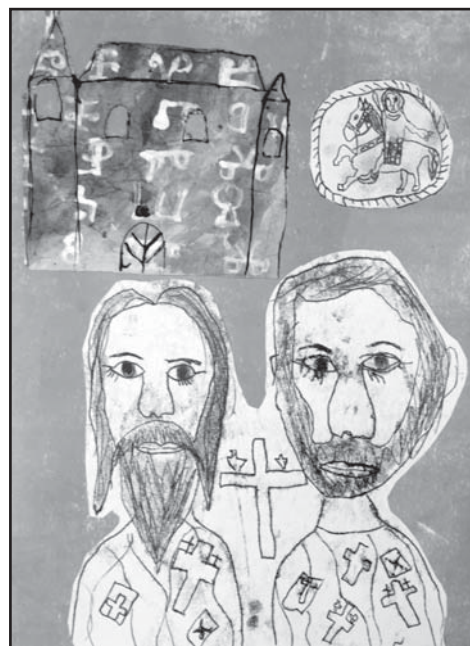
V roce 1990 odhlasovali poslanci tehdejšího Federálního shromáždění ČSSR dva nové státní svátky, a to svátek slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje a svátek Mistra Jana Husa. Zatímco velký význam Cyrila a Metoděje byl vždy uznáván i za hranicemi českého státu, postava Jana Husa byla ceněna velmi různě v samotných Čechách. Pro jedny byl velkým mučedníkem pro pravdu a právo, pro druhé zatvřelým kacířem. Teprve v druhé polovině 20. Století nastal velký zvrat. Zasloužil se o to papež Jan Pavel II., který hned při své první návštěvě České republiky se vyjádřil o Husovi jako o vzorném knězi a reformátorovi církve. Velkou starostí Jana Pavla II. bylo „uzdravit rány minulosti a vést církve k pokání a k smíření“. V rozhovoru s naším známým teologem a spisovatelem P. Tomášem Halíkem se papež zeptal: „Proč jste s tím Husem už dávno něco neudělali?“ A dodal, že jediný, kdo se Husa na Kostnickém koncilu veřejně zastal, byl polský teolog z Krakova.

V květnu roku 1999 byl předložen prezidentu Havlovi a pak papeži Janu Pavlu II. návrh na svolání mezinárodní konference, která by definitivně vyřešila Husovu otázku. V závěru této konference papež vyhlásil Mistra Jana Husa za velkého reformátora církve.

6. července každého roku se vedoucí osobnosti katolické církve i jiných křesťanských církví zúčastní slavnostní bohoslužby v Betlémské kapli v Praze.

Mezi slavnými soluňskými bratry a Mistrem Janem Husem bychom marně hledali nějakou přímou souvislost. Za to, že teď slavíme v tento státní dvojsvátek tradici cyrilometodějskou i husovskou, vděčíme poslancům, kteří si uvědomovali, že něco z minulosti zasluhuje úctu a že na dobrých tradicích bychom měli stavět svou přítomnost i budoucnost.

Josef Zigáček st.

Čteme z prušánské kroniky

Díl 2: Jak se kdysi hospodařilo a něco z kulturního života

... Co se týče hospodářství, tu byl učiněn veliký pokrok, lidé se snaží vyniknout jeden nad druhého. Budují se nové stroje, zařizují se moderní hospodářství, rolníci používají kvůli zlepšení úrody různých umělých hnojiv. Kupují se ušlechtilá semena obilí všeho druhu. Těž dobytkařství se zlepšuje, každý se snaží vše co nejlépe si zařídit. Těž vinařství je na postupu. Vinohradům, ač jsou zamořené „révokazem“, přece se jim věnuje nejvíce opatrnosti. Nové vinice se zařizují s takzvanou americkou podložkou.

V mláčení bylo učiněno mnoho pokroku. Místo dřívějšího mláčení cepama začalo se mlátit ručníma mašinama. První ruční mlátička se objevila v Prušánkách r. 1880, koupil ji Jan Maděrič č. 223 ve Vídni (Schutervort). Jest to těžkopádný stroj, kterým musí 3 – 4 lidi točit. Mláčení šlo na „sádky“, po 3 – 4 mandelách. Byla to práce dosti namáhavá. K obsluze takové mlátičky bylo zapotřebí 8 lidí, mlátívala se jen pšenice a ječmen, réž se mlátívala cepama ještě mnoho let déle (na došky a obřísla). Když to dobře šlo, tak se vymlátilo denně 20 – 25 mandelů pšenice a 40 mandelů ječmene, dobří mlátcí vymlátili až 8 mandelů rži cepama, k čemuž se muselo časně vstávat. Pravidelně se začínalo mlátit ve 4 hodiny ráno, někdy i dříve. Vymláčené obilí se čistilo

(fukarovalo). Avšak během času následkem nedostatku dělnictva byli nuceni větší rolníci si opatřit žentoury, které byly poháněny dobyt看em a koňmi. Těmito stroji bylo urychleno mláčení i s menším počtem dělníků. První žentoury byly bez vytřasadel.

Když se tyto stroje osvědčily, tak jich bylo více objednáno, čímž bylo ruční mláčení zatlačováno do pozadí. Ustávala nadlidská dřina, z které měli největší užitek jenom židé, protože kolik se vypilo při mláčení kořaly, tolik se nevypilo ani za celý rok. Pila se ráno, na snídání, po každé sádce, před obědem, po obědě, na svačinu a pořád se pilo. Když dal hospodář, tak se pilo, a když nedal, tak se ukradlo obilí, večer se zaneslo k židovi, žid dal kořaly a zase se pilo. Někdy ukradli mlátcí obilí bez vědomí hospodáře, jindy zase s hospodářem dohromady, aby o tom hospodyně nevěděla. Celkově měl z celých žnů největší užitek, jak výše uvedeno, jenom žid.

Toto mláčení za pomoci kořaly trvalo až do světové války. Když nastala válka, odešli pijáci a zároveň nebylo kořaly k dostání. Obilí se mlátilo i bez kořaly. Přestaly různé hádky a rvačky při mlátech, protože nebylo otravného alkoholu.

Po válce se ještě tu a tam mlátilo ruční mašinou, ale už toho bylo méně. Žentoury zvítězily. Roku 1924 se čítalo

v Prušánkách na 60 žentourů, některé byly bez vytrásadel, ale většina byla s vytrásadlami.

V roce 1916 objevil se první benzinový motor na mláčeně. Koupila ho Antonie Maděrová od J. Pelikána z Mor. Nové Vsi. Jest to menší motor o 2 koňských silách, který pohání vytrásačku, která byla dříve u žentoura.

Roku 1924 bylo objednáno více benzinových mlátiček... Lidé nechávali ručních mlátiček stát a nechali si vymlátit benzinkou, mlátilo se za jedenáctou měřici. Tento stroj vymlátil 100 mandelů denně.

Těž na poli kulturním jest učiněn veliký pokrok. V roce 1924 byla zde zřízena obecní knihovna ve školní místnosti, půjčuje se v zimních měsících každou neděli. V knihovně jest dostatek knih zábavných a poučných. Jest tu vidět to, co tu nikdy nebývalo. Čtenáři knih se každou neděli ubírají směrem ke škole, nesouc přečtené knihy pod pažďí sebou k odevzdání a zase nové si vypůjčují. Ve škole na chodbě visí seznamy knih, kdež čtenáři živě roklují o obsahu té neb oné knihy. Když se kniha vypučí, tak se jde domů, kdežto jindy se se probíjely všechny prázdné chvíle jen v hospodách.

Těž se čte hodně časopisů... Jsou to časopisy různého druhu, politické, hospodářské, nestranné, humoristické,

deníky, týdeníky a různé jiné.

Co se týče kroje, tu jest dlužno poznamenati, že následkem světové války slovácký kroj byl poněkud znetvořen, nebylo ani potřebné látky k dostání a také nebylo těch, kdo by ten kroj měli nosit. Hoši sotva odrostli, museli k vojsku, a tak chlapecký kroj byl dosti, jak se tu říká po „panichartě“. Teď už se to poněkud zlepšilo, obava, že slovácký kroj zanikne, jest dosti na dlouho odsunutá.

Slovácký kroj jest tu krásný, hůsenkový klobouk s pěkným pérem (kosířek, točko), vyšívána široká košela, hedbávný šátek na krk, laibl bez rukávů (paterový), červené nohavice a vysoké boty. U děvčat jest slovácký kroj zachovalejší. Žádná nechce zůstat pozadu. Slovácká děvčica pěkně ustrojená vypadá jak princezna z pohádky. V kroji převládají bílé barvy. Jednotvárnost zpestřují dlouhé různobarevné mašle. Každá děvčica vynaloží všemožné, aby byla co nejpěkněji ustrojená. Při muzice jsou chlapci veselí a velice rádi křepčí, na což je pěkná podívaná.

Z prušánecké kroniky přepsala Dr. Jana Kamenská

Příště: Něco o obilních fondech a vojenských exekucích a možná ještě něco navíc.

Setkání sedmdesátníků

Ať zůstals doma,
či vydal se do dálky
vždy rád si vzpomeneš
na rodné Prušánky...

V duchu tohoto veršíku se nás dvacet pět sedmdesátníků sešlo 16. června 2012 na Obecním úřadě v Prušánkách, kde nás přivítal staros-

ta obce. Po přípitku jsme se všichni zapsali do pamětní knihy. Položením kytice na místním hřbitově jsme vzpomněli na ty spolužáky a učitele, kteří již nejsou mezi námi.

V hostinci U Schottlů nás již očekávali naši bývalí učitelé pan Zigáček a pan Klubus, kteří vzpomínali na to, jak fungovala škola za našich

školních let. Obdivovali jsme jejich paměť a optimistickou náladu.

Při dobrém jídle a pití jsme společně zavzpomínali na naše mladé léta. Někteří z nás pak v pohodě vydrželi až do půlnoci.

A slíbili jsme si za pět let nashledanou...

Božena Čalkovská

Společenská kronika

Narození:

Vendula Šimková
Tereza Týznerová
Beáta Malíková
Samuel Tlach
Nikol Markovičová
Sára Tučková

Diamantová svatba

Božena a Pavel Klubusovi

Životní jubilea:

80 let Božena Klubusová
Rostislav Šimek
Pavel Nosál
Marie Horčicová

Opustili nás:

Martin Setvák
Václav Polach
Blažena Svobodová
Ludvík Mráka
Emilie Salajková
Jenovéfa Zahnašová
Anežka Osičková

matrikářka Alena Zvědělková

NOVĚ OTEVŘENO!

Ruční mytí a čištění interiérů aut

Své auto nám přivezete ráno a večer ho máte jako nové.

Ručně a šetrně vám ho umyjeme, provedeme renovaci a konzervaci laku, dokonale vyčistíme interiér.

Zbavíme vaše čalounění nečistot a skvrn mokrou cestou. Používáme profesionální stroje a značkovou autokosmetiku. Je možné si vybrat z několika programů úrovně čištění.

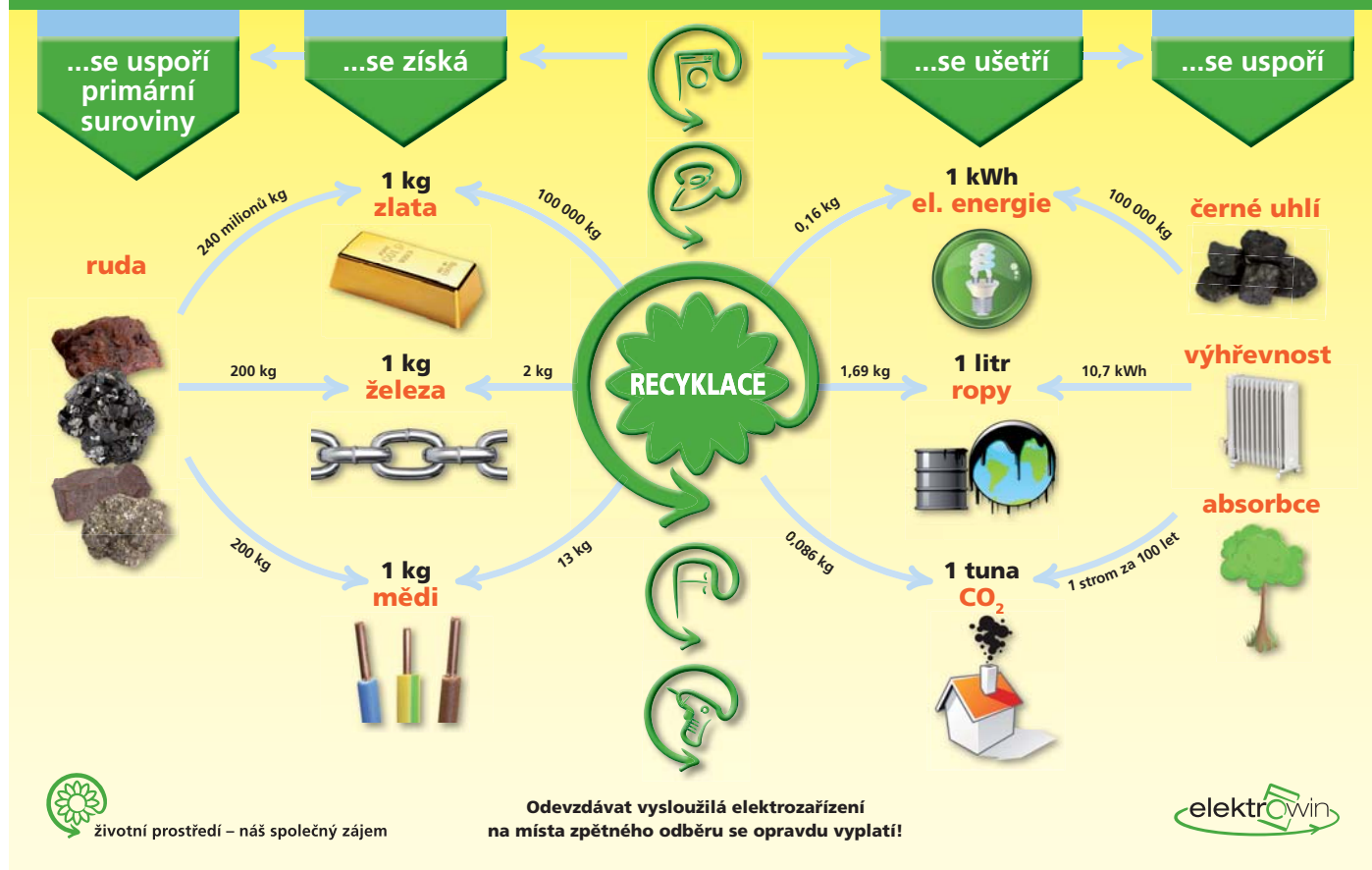
Kontakt:

Richard Křivák,

Hřbitovní ulice (stará hasičská zbrojnice),

Břeclav; tel.: 737 485 519

Recyklací vysloužilých elektrozařízení...

Era hypotéka Nejlepší klíč k vašemu bydlení

**S Era hypotékou získáte prostředky na koupi
či rekonstrukci vlastního bydlení, když úspory nestačí.**

- Rychlé a jednoduché vyřízení s minimem dokladů
- Možnost sjednání mimořádných splátek
- Zjednodušené financování hypotéky od jiných bank
- Zajistíme až 100% financování

WWW.ERASVET.CZ | 800 210 210

ERA JE OBCHODNÍ ZNAČKA ČESKOSLOVENSKÉ OBCHODNÍ BANKY, A. S.

**FINANČNÍ CENTRUM
HODONÍN**

Národní Třída 389
tel.: 518 397 711-713
fc.hodonin@postovnisporitelna.cz

Velikonočka

Bicykliáda

Náš sportovní dorost

Naši nejmenší

Prušánský zpravodaj 2/2012 Vydává: Obecní úřad Prušánky
Řídící redakční rada: odp. red. PaedDr. Jana Kamenská,
členové: J. Hamrová, V. Trechová, A. Zvědělíková, fotograf Ing. Petr Omelka
Redakční rada si vyhrazuje právo na krácení a úpravu článků.
Grafická úprava a tisk: Petr Brázda - vydavatelství
Uzávěrka pro Zpravodaj 3/2012 je 15. září 2012